CELJSKI tednik

CELJE
20. DEC. 1957
L. VIII. ŠT. 49
CENA 15 DIN

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA CELJSKEGA OKRAJA

PRED DNEVOM JLA

Na straži miru in naše neodvisnosti

Ko je bila 22. decembra leta 1941 ustanovljena prva proletarska partizanska enota, je bila v krvavih porodnih krčih naša nova ljudska država, ljudska oblast in ljudska vojska. V ognju srditih bojev, pod detonacijami granat je nastajala resnična svoboda, resnični temelji progresivnega razvoja. Ker je bila vojska del ljudstva, je zmagala. In delovno ljudstvo je zmagalo zato, ker je imelo ljudsko vojsko.

V povojnih letih je naša ljudska armada branila nedotakljivost naših meja, znotraj katerih smo začeli složno graditi srečnejšo bodočnost. Naša ljudska armada je neštetokrat bila trn v peti tistih, ki so se hoteli vmešavati v red in način življenja v naši veliki družini. Kakor koli je bila naša zunanja politika sposobna krmariti naše narode skozi vse viharje, je vendar moč naše ljudske vojske bila tem uspehom čvrsta opora.

Naša ljudska armada pozna samo eno alternativo. Braniti nedotakljivost naših meja, naše svobode in izgradnje socializma. Agresija je v njenem besednjaku zares tujka.

Danes, ko ves svet spoznava nesmiselnost in samomorilski značaj vsake vojne pustolovščine in ko na drugi strani velesile kopičijo zaloge najstrašnejših orožij, nam je moč naše ljudske armade še kako potrebna. To pa zato, ker vsi vojni strategi na tihem le priznajo, da je poleg vseh atomskih, hidrogenskih in drugih bomb, poleg dirigiranih medcelinskih izstrelkov, atomskega ladjevja in drugih orodij smrti še ena velesila, to je zavest, svobodoljubnost naroda. Že marsikateri vojskovodja je moral spoznati, da je to orožje, če je narod vojska in vojska narod, neuničljiva sila.

Naša ljudska armada je podrejena naši politiki miru, to pa simbolizirajo tudi pripadniki naše vojske, ki v sklopu sil OZN stojijo na straži miru na področjih, ki so najbolj nevarna za svetovni mir.

Zato smo ob letošnjem Dnevu jugoslovanske ljudske armade toliko bolj strnjeni s pripadniki naše oborožene sile v zavesti, da njena udarna pest nudi naši socialistični izgradnji vso varnost in oporo. Naši uspehi bodo v veliko pomoč ideji, da je sodelovanje, skrb za človeka, odstranitev socialnih krivic edini pogoj za to, da nikoli več ne bo človeštvo prelivalo krvi. Tako dolgo, pa nam je naša ljudska armada potrebna, ker bi brez nje svojega cilja nikoli ne dosegli.

Ob prazniku pošiljamo delovni ljudje pripadnikom JLA naše tople pozdrave.

Tov. Franc Leskošek-Luka častni predsednik delavskega sveta v Tovarni emajlirane posode

Tudi v Celju so ob 60-letnici priljubljenega ljudskega poslanca, narodnega heroja in junaka socialističnega dela tov. **Franca Leskoška-Luke** priredili prisrčno svečanost in to v kolektivu, kjer je v mladih letih začel svojo revolucionarno pot.

V ponedeljek se je sestal k svečani seji delavski svet Tovarne emajlirane posode, na katero je povabil tovariša **Franca Leskoška**, ki se je zadnje dni zadrževal v Celju. Dvoranica, v kateri je zasedal delavski svet, je bila svečano okrašena.

Ko je tov. Leskošek v spremstvu predsednika okraja in predsednika občine prišel v dvorano, je ves prostor zajelo navdušeno ploskanje in vsi navzoči so vstali in ploskali tako dolgo, dokler jubilant ni zavzel svojega prostora.

Predsednik delavskega sveta tovariš **Marolt** je nato spregovoril o plodnem revolucionarnem delu tovariša Leskoška in med vse najvažnejše dogodke slavljenčeve življenjske poti vpletel njegove zasluge in revolucionarna dejanja na polju socialistične izgradnje. Na koncu je v imenu kolektiva čestital tovarišu Leskošku k 60-letnici življenja in k 20-letnici dela v vodstvu Zveze komunistov, ter ga zaprosil, da sprejme častno mesto častnega predsednika delavskega sveta v kolektivu. Predlog, da bi tov. Leskošek postal častni predsednik delavskega sveta, je kolektiv sprejel na enem izmed sestankov že poprej. Kolektiv pa je tov. Luki pripravil tudi diplomo, ki je izdelana v emajlu, ter predstavlja osnovno dejavnost v tem kolektivu.

Takoj nato so zastopniki kolektiva prišli in čestitali tov. Leskošku, mu izrekli svoje globoke želje, da bi še dolgo živel in delal za blagodat delavskega razreda ter mu izročili lepe šopke rož.

Tudi delavska mladina je čestitala jubilantu

Tov. Leskošek je bil očitno ginjen spričo prisrčnosti in topline, s katero so se ga ob 60-letnici spomnili delavci tega kolektiva. Gotovo mu je ta dogodek bil eden izmed najljubših v dolgi vrsti čestitk, ki jih je ob svojem jubileju sprejel.

Vse njegovo življenje je izpolnjeno z delom, ljubeznijo in tudi trpljenjem za delovnega človeka. Tudi v njegovem glasu, ko je spregovoril, je bilo čutiti to njegovo počutje.

Tov. Leskošek se je zahvalil za čestitke in ko je v skromnih besedah govoril tudi o svojem revolucionarnem delu je poudaril, da so njegovi uspehi samo zato tako vidni, ker je imel sodelavce, ker je imel oporo v delavskih množicah. »En sam človek ne pomeni veliko, je dejal, velike stvari ustvarjajo množice, kadar imajo vodstvo, če se zavedajo svoje moči in cilja. Na koncu se je še enkrat zahvalil in zagotovil, da bo tudi v bodoče vse njegovo delo posvečeno delovnemu ljudstvu in njegovi srečnejši bodočnosti.

Ko je bil svečani del zasedanja delavskega sveta Tovarne emajlirane posode zaključen, se je jubilant še dlje časa prisrčno pogovarjal z delavci in vodilnimi ljudmi v podjetju, posebno topli pa so bili prizori, ko se je pogovarjal s starima sodelavcema iz mladostnih let, tovarišema Ogrizkom in Kačem.

Sindikalne podružnice so odgovorne za dogajanja v podjetjih

K ČLANKU O UPRAVIČENOSTI VISOKIH PREMIJ ...

Okrajni sindikalni svet je obvestil naše uredništvo, da se v celoti strinja z našimi ugotovitvami in pripombami o premijah, ki so jih v našem okraju ponekod izplačevali v previsokih in neupravičenih zneskih. Pripominja pa to, da v podjetjih niso sindikalne komisije pripravljale tarifne pravilnike, temveč od delavskih svetov postavljene komisije. Jasno je, da so bili vsi ti člani komisij tudi člani sindikalnih organizacij. Toda neposredne odgovornosti za nepravilne in slabo izdelane tarifne pravilnike sindikalne organizacije nimajo.

Prav je, da ob tej priliki priznamo delno zmoto, objavljeno v članku. Toda bistva vsa stvar le ne spremeni. Tega tudi Okrajni sindikalni svet ne namerava z obvestilom doseči. Strinja se z našim mnenjem, da so sindikalne podružnice posvečale temu vprašanju le premalo pozornosti. Razumeti moramo namreč, da je sindikalna podružnica v podjetju nekaj takega, kot politične organizacije na terenu za delo ljudskega odbora. Delavski svet je pravno telo, ki je z zakonom postavljen za upravljanje podjetja. Politični ton, odnose v podjetjih in vse kar je v zvezi s tem pa morajo urejevati člani kolektiva na sindikalnih sestankih. Kakor politične organizacije na terenu, predvsem pa SZDL, usmerja posredno delo družbenega upravljanja v svetih državljanov, tako je sindikalna podružnica v enaki meri soodgovorna za dogajanja in življenje v delovnih kolektivih. Delavski sveti in upravni odbori brez podpore sindikalne organizacije, brez tako množičnega sodelovanja vseh delovnih ljudi, kaj lahko zgreši bistvo našega samoupravnega sistema. Če je torej krivda za nepravilnosti v prej omenjenem problemu posredna ali ne, je pravzaprav vseeno. Sindikalne podružnice so dolžne razviti množično udejstvovanje članstva v problemih samoupravljanja in v celotno dogajanje v kolektivih. Problem odnosov v podjetju, vprašanja tarifne politike, ki je najbolj občutljiva plat, je poleg drugih nalog dovolj široko področje delovanja sindikalnih podružnic in je zato vsako mrtvilo v posameznih sindikalnih organizacijah popolnoma neupravičeno.

Romunska delegacija v Celju

Celjska podjetja, zlasti pa Tovarna emajlirane posode, imajo pogosto v gosteh razne delegacije tujih držav, predvsem pa tistih, s katerimi imajo trgovske stike. Obiski takih delegacij so za našo celjsko industrijo zelo pomembni, saj ob takih prilikah utrjujejo trgovske stike ali pa jih celo navezujejo. Tako so bili v Tovarni emajlirane posode gostje iz LR Kitajske, v ponedeljek pa trgovinska delegacija iz LR Romunije. Kot kitajski, tako so si tudi romunski gostje ogledali tovarno (tu jih je ujel naš fotoreporter) in se pozneje zadržali v prijetnem poslovnem razgovoru. Njihovi vtisi o tovarni in o našem mestu, kot so vsi izjavili, so bili izredno dobri. Delegacijo je vodil stalni trgovinski ataše v Beogradu g. Gheorghi Maclea.

PRIREDITVE OB DNEVU JLA V CELJU:

Tekmovanja, prireditve, akademija

Tudi letos, kot vsa leta doslej, bomo v Celju Dan JLA svečano proslavili. Nekatere prireditve že potekajo. Tako po vseh šolah, organizacijah Zveze rezervnih oficirjev, po centrih predvojaške vzgoje tekmujejo v streljanju. Okrajni strelski odbor je izvedel tekmovanje v počastitev dveh praznikov za 29. november in za Dan JLA.

Razne prireditve in tekmovanja bodo tudi v dneh pred praznikom. Tako bo na predvečer praznika tekmovanje vseh strelskih družin celjske občine, na dan praznika pa patrolni tek s streljanjem, ki ga bodo izvedle strelske družine s področja okraja, ekipe JLA in drugih društvenih organizacij.

Enote celjske garnizije bodo kot vsako leto imele svečanosti v krogu svojih enot. Vojaki bodo poleg vojaških svečanosti imeli razna športna tekmovanja, družabne prireditve s priložnostnimi programi. Na dan 22. decembra bodo nagrajeni, odlikovani in pohvaljeni najboljši pripadniki JLA v celjski garniziji.

Centralna proslava bo na predvečer praznika. Svečana akademija bo v gledališču. Po akademiji pa bo v prostorih kina Union družabni večer, ki se ga bodo udeležili pripadniki armade in civilno prebivalstvo.

22. decembra bo zaključna svečanost za vse udeležence tekmovanj v čast praznika. Ob tej priliki bodo izročili nagrade in diplome najboljšim tekmovalcem in ekipam.

Velenjski rudarji bodo presegli plan za 260 tisoč ton

Velenjski rudarji so že v novembru nakopali 136 tisoč ton lignita ali povprečno 4400 ton na dan. V decembru pa bodo, kot predvideva plan, nakopali 156 tisoč ton ali šest tisoč ton dnevno. Letni proizvodni plan pa so dosegli že 5. novembra, ko so nakopali 1,450.000 ton lignita. Predvidevajo, da bodo do konca leta presegli plan za 260 tisoč ton.

Vse te uspehe je pripisati neprestanemu izboljšavanju organizacije dela v jami in smotrnemu in preudarnemu delu vseh družbenih in delavskih samoupravnih organov v rudniku.

Pogled po svetu

Morda bi bilo človeštvo danes na višji stopnji pravičnosti, morale in kulture, če ne bi doslej pisali zgodovine s prevelikim spoštovanjem do dejstev in s pretiranim občudovanjem tako imenovanih ljudi dejanja. Tako nekako pravi Jakob Wassermann v svoji knjigi o Krištofu Kolumbu. Ljudje dejanja in njihova dejstva! Pred 450 leti so ljudje v Evropi še verjeli, da je Amerika hudičevo slepilo, danes pa se Amerika v Evropi ukopava »na liniji prvih obrambnih položajev. Pa pojdimo od dejstva do dejstva!

Vsemirska ladja še ni dejstvo, a verjetno bo. Zato se svet že vprašuje, kdo bo vladal na Mescu, Papuanci, Rusi ali Američani. Med tem pa teče borba za oblast na Zemlji. V Alžiru se je pred Generalno skupščino OZN za en sam glas tehtnica nagnila na francosko stran. Ni zmagala azijsko-afriška resolucija, ki je predlagala Alžiru pravico do samoodločitve, pač pa bledi amandma, ki so ga predlagale Norveška, Irska in Kanada. Amandma priporoča, naj Alžirci svojo prihodnost urede na demokratičen način in naj s Francozi razpravljajo v skladu z načeli OZN. To se pravi, boj bo trajal dalje, čeprav francoski guvernerji trde, da bo vsak čas konec upora in da se bodo z Alžirci pogovorili le o prekinitvi sovražnosti, ustavo Alžiru pa bo krojila zmagovalka — Francija. ZDA bodo baje dale 500 milijonov posojila, pet ameriških trustov pa se zanima za saharsko nafto. Sodeč po tem, bo res prišlo do realnejših ukrepov v Alžiru.

Kolonialni svet je stalno na zeleni mizi. V Kamerunu bo ostalo vse pri starem, če bodo poslušali skrbniški svet pri OZN, sicer pa se bo Francija tudi tu znašla v takem položaju, kot je Španija pred Marokom. 17 vojnih ladij, letala, podmornice stoje pred Ifnijem, češ Maroko sam ni sposoben delati red med Arabci tega kraja. Franco res nima nobene domišljije, da bi našel druge pretveze za obrambo protipravno pridobljene posesti. V podobnem položaju je tudi Nizozemska, ki pošilja rušilce v indonezijske vode in oborožuje zahodni Irian, zanašajoč se na SEATO pakt in zahodno solidarnost pri obrambi »najožjega« vseh sistemov, kapitalistično-imperialističnega, pod pretvezo »resnične svobode.« Svobode za tiste, ki so srečni petičniki, ne za tiste, ki bi radi postali neodvisni gospodarji svoje zemlje! V Indoneziji zato niso nič kaj zadovoljni s pravdorekom OZN, ki da je podlegel diktatu Zapada. Drugače pa se je zgodilo pri glasovanju o Cipru, kjer je zmagala Grčija, čeprav ciprsko vrašanje za enotnost Zahoda ni majhna spotika. Angleži ne popuste v svoji kolonialni politiki, če ni treba. Lennox-Boyd je nedavno Keniji določil ustavo, ki temelji na krvavi zmagi nad plemenom Mau-Mau. To seve ni nič čudnega. Bolj čudno bi bilo, če bi se kolonialni mogočnjaki prostovoljno odrekali svojim posestvom. V Parizu se zdaj godi stara evropska politična orgija, nezaslišana lažnivost se druži z izsiljevalno odkritosrčnostjo, kramarski nameni, nasilje in pohlep se olepšujejo s starimi frazami o napredku in človečnosti. Da, človečnost! Na pariška tla je stopil Wilson nove dobe Eisenhower, da bi strnil Zahod politično in vojaško in s tem odgovoril na sovjetsko premoč, ki se kaže v tehniki, pa tudi v propagandi in politični iniciativi. Sicer pa sta rivala oba dovolj močna, da drug drugega uničita. O tem ni dvoma. Vendar — do sporazuma noče priti. ZDA nameravajo vsem 15 državam NATO pakta dati raketno orožje, ker rabijo Evropo za napad (pardon, za obrambo!), medtem ko SZ zapadne Evrope ne rabi več, saj ima medcelinske rakete. Belgija, Turčija, Italija so baje že pristale na to, Skandinavci, Danska in Nizozemska se branijo, Francozi pa bi radi zaradi ameriške nervoznosti čim več profitirali. Radi bi imeli v Evropi večjo besedo, kajti senca Nemčije, ki pada čez Francijo, je vsak dan večja. Nemci že vodijo planetarno politiko, sodelujejo v tehniki z »mladimi« državami v Aziji in Afriki in predlagajo za pariški sestanek realne, hudo trde in krute stvari, ki svetu nič prida ne obetajo: ožje politično sodelovanje v NATO, znanstveno sodelovanje pri atomu in raketi, standardizacijo orožja (!), integracijo protiletalske in intendantske službe. Skratka Nemčija dobro izrablja Dullesovo politiko »do roba vojne«, izrablja ameriško občutljivost za prestiž in ne nazadnje njihov strah, saj je ameriški senatni odbor za pripravljenost tri dni zasedal za zaprtimi vrati — o napredku oboroževalne tehnike v SZ.

V Parizu pa ni navzoča SZ, razen, kakor pravijo, nevidno s pismi Bulganina, ki je opozoril vse velike in nekatere majhne, kaj bi pomenilo nadaljnje oboroževanje in posebej oborožitev Evrope z raketnimi izstrelki. Zato predlaga v pismih brezatomsko področje, ustavitev atomskih poskusov, nenapadalni pakt med Vzhodom in Zahodom, prijateljsko pogodbo med ZDA in SZ, izključitev sile na Srednjem vzhodu in obljublja, da SZ ne misli napasti nobene države.

Angleški laburisti predlagajo, da naj nekatere teh predlogov Zahod sprejme, naj prizna navzočnost SZ na Srednjem vzhodu in sploh začne s pomirjevalno politiko.

Nikjer ni rečeno, da je Bulganinovo pismo znamenje slabosti. Nikomur na svetu ne bo vojna v korist, nikjer ni rečeno, da se bo končala tako, kakor si domišljajo sive eminence ameriške vlade, največji bogatini na planetu.

Kljub temu pa je vprašanje, če bo zbor velmož 15 zahodnih držav kos eksplozivni sili pričujočega zgodovinskega trenutka. Povprečen človeški razum, ki nedvomno obvlada tudi ta važni zbor, najbrž ne more dojeti, da Zahod ne more računati z vojaško zmago nad socializmom, ki je po drugi svetovni vojni zavzel večje položaje, kot si jih je le kdo mogel zamisliti. Drugo svetovno vojno pa je začela protikomunistična os z namenom, da socializem zbriše s planeta. Dvanajst let po fašističnem porazu pa socialistična dežela že prodira s planeta v medplanetarni svet.

Tudi to so dejstva. T. O.

»Ali so potrebne v Celju trgovine z neprekinjenim delovnim časom (non stop)?«

se glasi prvo vprašanje na anketnih listah, ki jih bo v nekaj dneh razdelil Zavod za pospeševanje gospodinjstva v Celju, z namenom, da bi potrošniki, predvsem pa naše zaposlene žene, izrazile želje in potrebe, ki jih imajo v zvezi z našo trgovino.

Konkretne predloge in pripombe k poslovanju trgovskih obratov bodo prav gotovo v danih možnostih upoštevali činitelji, ki jim je na tem, da se tudi v Celju trgovsko poslovanje približa trgovskim uslugam, kakršne uživajo potrošniki že v mnogih drugih mestih in večjih krajih naše domovine, posebno še zato, ker bodo s tem zaposlene žene razbremenjene dela v gospodinjstvu.

Pretežna večina naših potrošnikov so delavci in uslužbenci, katere veže delovni čas vse dopoldne in si zjutraj, predno gredo v službo, ne morejo ničesar kupiti, ker so trgovine takrat še zaprte.

Zaposlena žena, ki je obenem gospodinja, mora po končani službi kot tekmovalec v dirki hiteti domov, da pripravi kosilo, postreže družini, vsaj za silo uredi kuhinjo — pa jo pri tem delu neusmiljeno love kazalci na uri, saj mora priskrbeti vsaj najnujnejše v kratkem času popoldanskega poslovanja v trgovinah, ki se zapirajo že ob 17. odnosno 17.30.

Iz dnevne prakse vemo, da je večkrat nujno, da si gospodinja, ki je v službi, nabavi kruh in razna živila, ki jih potrebuje za pripravo kosila že v dopoldanskih urah in zato zapušča svoje delovno mesto. Čas za vsako tako nabavko pa gre na račun službe, ki v principu ne more dopuščati prekinitve dela.

S tem v zvezi je prav gotovo problematičen tudi nakupovalni čas za trgovske uslužbence, ki morajo — jasno, nabaviti tudi za sebe druge vrste blaga, ki ga v trgovini, kjer so sami nameščeni, ne prodajajo. Tudi ti odhajajo med rednim delovnim časom v druge trgovine, zaradi česar trpi strežba v njihovem obratu. Temu bi se v veliki meri izognili, če bi določene trgovine poslovale v dveh izmenah.

Tudi potrebe, ki jih ima podeželsko prebivalstvo glede nabavk v mestu, je treba upoštevati. S tem v zvezi se je pred nedavnim skupina učiteljic, zbrana na seminarju v Celju, zavzemala za to, da bi v soboto popoldne in v nedeljo dopoldne poslovale vsaj nekatere trgovine. Te njihove želje so upravičene, saj so učitelji in ostali uslužbenci izven Celja spričo celotedenske zaposlitve vezani na svoja službena mesta; nekateri od teh v zelo oddaljenih krajih z neugodnimi prometnimi zvezami. Za to, da bi bile trgovine odprte tudi v sobotah popoldne, odnosno nekatere celo v nedeljo dopoldne, pa so zainteresirani tudi potrošniki mesta Celja.

S temi vrsticami hočemo samo potrošnike opozoriti na anketo, v zvezi s temi problemi. — Anketni listi bodo razdeljeni v omejenem številu, vendar **prosimo vse potrošnike,** naj pošljejo pripombe in predloge, ki jih imajo v zvezi s trgovskim poslovanjem, pa naj bo to glede časa, kulturne postrežbe, kvalitete, prodaje polizdelkov, dnevne dostave živil na dom, itd. na Zavod za pošpeševanje gospodinjstva, Celje, Cankarjeva 4. do 28. XII. 1957. Predlogi naj bodo stvarni, kratki in razumljivi.

Zavod za pospeševanje gospodinjstva v Celju

SVEČANO
razvitje sindikalnega prapora v Železarni Štore

Pred dnevi je bil v veliki dvorani prosvetnega doma v Štorah občni zbor sindikalne podružnice Železarne Štore. Zboru je prisostvovalo nad 300 izvoljenih delegatov, med gosti pa je bil navzoč predsednik celjskega okraja tov. Riko Jerman, ki je zastopal odsotnega člana ZIS tov. Franca Leskoška, zastopnik Republiškega odbora rudarjev in metalurgov tov. Anton Šemrov, predsednik OSS iz Celja tov. Ivan Žmaher ter predsednik celjske občine tov. Andrej Svetek.

V to sindikalno organizacijo so včlanjeni vsi zaposleni v železarni. Od posameznih sindikalnih obratnih odborov so dosegli najboljše uspehe v obratu elektroplavž, livarni, obdelovalnici valjev in šamotarni. Izmed komisij je bila najboljša komisija za delavsko samoupravljanje, ki je predlagala delavskemu svetu več koristnih predlogov, ki so bili vsi uresničeni. Lepe uspehe je dosegla tudi komisija, ki je skrbela za delavnega človeka in HTZ vprašanja. Svoje dolžnosti pa ni izpolnila komisija za mladinska vprašanja in tekmovanje. Preko komisij in odborov je sindikalni organizaciji uspelo vključiti v aktivno delo nad 300 članov sindikalne podružnice.

Najbolj svečan del občnega zbora je bil, ko je tov. Riko Jerman, kot zastopnik odsotnega tov. Franca Leskoška, razvil lep prapor sindikalne podružnice in ga izročil v varstvo zastavonoši Francu Žganku, delavcu iz livarne. Po razvitju prapora so za dolgoletno delo v delavskem gibanju podelili pismena priznanja 26 članom kolektiva.

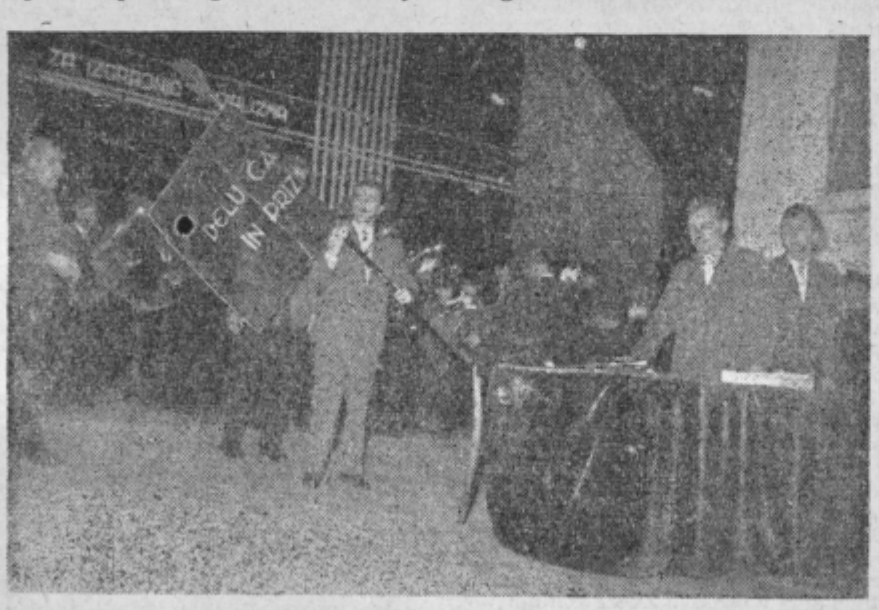

Med razvitjem novega prapora v Železarni Store

V razpravi so navzoči delegati posvetili največ pozornosti izboljšanju dela delavskega sveta ter izboljšanju dela posvetovalnih teles po obratih. Govorili so tudi o potrebi sistematičnega strokovnega in političnega izobraževanja, o načrtni skrbi za delovnega človeka ter o potrebi proučevanja odnosov in dela po PIV metodi. Posebno skrb bodo posvetili novim delavcem, predvsem tistim, ki še niso bili nikjer zaposleni. Za njih bodo pripravili posebne priročnike, od katerih pa bodo zahtevali, da bodo posvetili novim delavcem čim večjo pozornost in skrb. Odločno so sklenili, da bodo sklepe in resolucijo Kongresa delavskih svetov dosledno izvajali in delo v železarni temu primerno prilagodili.

VAŽNO SPOROČILO

Prihodnja številka našega lista ne bo izšla v petek, temveč nekaj dni pozneje pred Novim letom, in sicer v večjem obsegu. Cena listu v kolportaži bo 20 din. Naročniki bodo list prejeli še pred Novim letom. V listu bo dovolj zanimivega gradiva za vse ter nagradna križanka za mladino in odrasle.

Naše sodelavce in dopisnike naprošamo, da nam dostavijo rokopise za novoletno številko čimprej, najkasneje pa do srede, 25. decembra.

Uredništvo

Tov. Franc Leskošek
častni član delovnega kolektiva velenjskega rudnika

Preteklo nedeljo je bila v velenjskem rudniku slavnostna seja delavskega sveta, kateri so kot gostje prisostvovali član Zveznega izvršnega sveta tov. Franc Leskošek, predsednik celjskega okraja tov. Riko Jerman in podpredsednik OO SZDL v Celju tov. Jakob Žen.

Na seji so izvolili za častnega člana dva tisoč članskega kolektiva tov. Leskoška. V prisrčnem slavju ob 60-letnici velikega borca za pravice delavcev so mu čestitali pionirji. Ob tej priliki so velenjski rudarji podarili slavljencu dragoceno darilo, ki simbolizira velenjskega rudarja in razvoj modernega Velenja. Vsi navzoči so jubilantu čestitali in mu zaželeli še mnogo zdravih let.

Prepričani so, da bo tudi vnaprej podpiral težnje kolektiva rudarjev in skrbel, da se bo Velenje razvilo v mesto, ki bo vredno in dostojno naselje tistih, ki preživljajo delovni čas globoko pod zemljo.

ZA VEČJO MNOŽIČNOST SZDL

Na področju občinskega ljudskega odbora Rogaška Slatina bodo izvedli volitve v osnovne organizacije Socialistične zveze delovnega ljudstva najkasneje do 22. decembra. Da bi se vsi njeni člani dobro seznanili z gospodarstvom občine in njenim perspektivnim planom, ga bodo na občnih zborih osnovnih organizacij tolmačili priznani kmetijski strokovnjaki.

Kakor smo izvedeli, si občinsko vodstvo SZDL zelo prizadeva, da bi na bližnjih volitvah izvolili res dobre in sposobne ljudi. Da bi organizacija postala še bolj množična, bodo poizkusili vključiti vanjo čim več ljudi. Prepričani so, da jim bo to uspelo.

TERMOELEKTRARNA SOSTANJ IZPOLNILA LETNI PLAN

Termoelektrarna Šoštanj je že 7. novembra izpolnila letni plan, do 13. decembra pa je poslala v omrežje kar pol milijarde kilovatnih ur. Elektrarna obratuje od 20. marca 1956 in je do 13. decembra proizvedla toliko električne energije kot Termoelektrarna v Velenju od njene ustanovitve 1929. To je dokaz, da so proizvodne zmogljivosti giganta v Šoštanju zares ogromne.

V Parizu za zeleno mizo

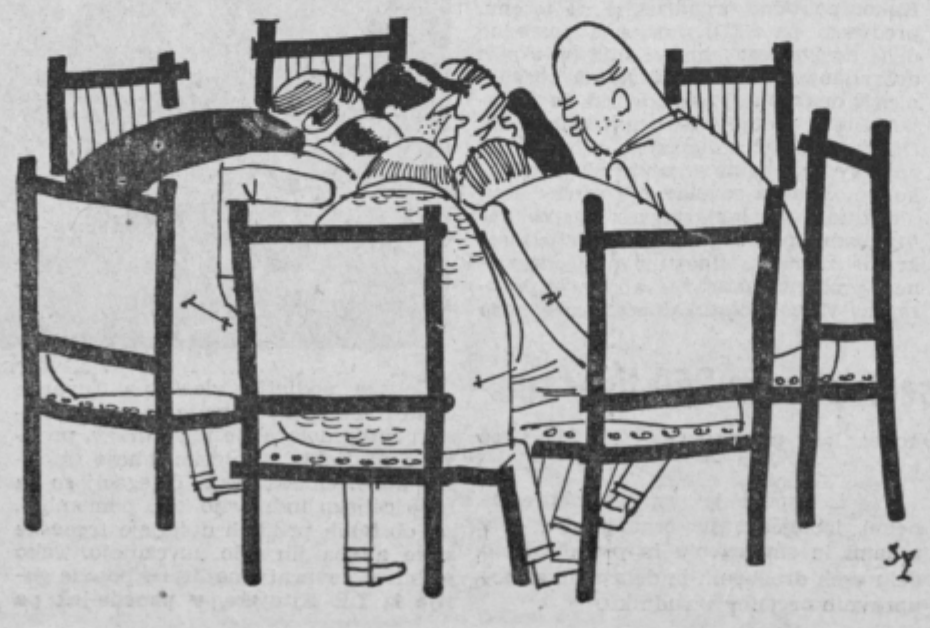

Za otroški praznik

Že nekaj dni se na nebu kopičijo težki oblaki. Kadar ostre sape za nekaj hipov prenehajo, takrat zaplešejo po zraku prve drobne in nežne zvezdice.

Otroci poskakujejo neugnano veseli in ne morejo dočakati zimskega raja »Sneg, sneg, sneg gre!« kričijo izza vseh vogalov. Sneg! Smučke so že priromale iz podstrešij, sani čakajo pripravljene. Pa kar pomislimo nase, kako je bilo, ko smo bili še otroci in smo na tešče zjutraj v samih nočnih srajčkah čakali, da se bo pred nami razgrnil ples snežink in nepregledna bela odeja. Potem bomo lahko razumeli veselje naših otrok.

V ta pravljični zimski pejsaž je vpleten največji otroški praznik — novoletna jelka.

Ali se vam ne zdi, da so že sneg sam, sani z zvonkimi kraguljčki in ljudje s kosmatimi kučmami, pravljična bitja?

No, in novoletna jelka? boste rekli. Da, o njej tokrat več besed.

Čemu pač praznik otroka? se boste vprašali. Kot spremljaje človekovo življenje poleg vsakdanjih skrbi in težav srečni in nepozabni dogodki, ki vlivaje nam vsem nove impulze za bodočnost, tako tudi na otroka vplivajo prazniki, če so seveda vsebinsko bogati.

Tako razmišlja človek, kadar grebe po svoji preteklosti. Vem, da sem se dneva pred novim letom vedno najbolj veselil. Večer - silvestrovanje — je potekel v razgibanem pripovedovanju sosedov, veseli pesmi in tisti domačnosti, ki bi je sedaj niti ne znal opisati. Notranjost izbe je krasila smrečica, vsa obsijana s svečkami, na okna pa je risal strupen mraz ledene rože, katerih skrivnostne umetniške tvorbe še dolgo nisem doumel. V sobi je bilo toplo, prijetno toplo.

Zato ne bi bilo prav, če bi prav praznik, ki je vzniknil ob rojstvu novega leta, ob rojstvu vsega še mnogo obetajočega in pričakovanega, zanemarjali.

Zdi se, da je za našo mladež premalo praznikov, premalo takih dni, ki bi jih preživeli z njimi prisrčno in neprisiljeno. Nedvomno se starši ob praznikih najlaže povežejo z otroki in se jim približajo. Kot nesreča združuje ljudi, tako jih združuje tudi praznovanje — čista in neskaljena sreča.

Kaj potem pričakujemo od praznovanja novoletne jelke? Mnogo je vzgojnih sredstev, ki zdravo usmerjajo čustvovanje in hotenje naše mladine. Takrat poudarimo predvsem estetsko ali lepotno vzgojo otroka. Glasba, petje, knjiga, prijeten dom — vse to so sredstva za vzgojo našega otroka v plemenitega in prav zato nesebičnega člana socialistične družbe. Med sredstvi je posebno pomembno praznovanje domačih in nacionalnih praznikov, katerih vrednost so podčrtali vsi veliki pedagogi.

Zato ne bi bilo prav, če bi praznovanje ob novem letu omejili na en sam trenutek — prihod dedka Mraza.

Ves mesec pred praznikom lahko opozarjamo otroka nanj. Dejavnost mlajših lahko pozitivno usmerjamo prav zaradi prihoda dedka Mraza. Ni zgrešeno, če otrok ve, zakaj mora ubogati. Če vidi cilj, mu je vsaka dejavnost mnogo lažja.

Sam praznik mora biti vsebinsko bogat. Centralne prireditve morajo prav temu posvetiti vso skrb. Skrb za otroka je dolžnost družbe. Usmerjati otrokova čustva k vsemu lepemu in dobremu, je cilj praznikov.

Novoletna jelka pa naj postane tudi prisrčen družinski praznik. Oče, mati in otroci — vsi naj krasijo drevesce; medsebojna obdaritev bo le še bolj razplamtela ljubezen, brez katere ni družine.

Prijetno naj bo tisti večer! Otroci naj ga preživijo v čisti radosti. Kajti taki večeri jim bodo svetilniki v življenju, jim bodo neizbrisna doživetja. In kadar bodo pozneje mislili nanje, v njihovih srcih ne bo zlobe.

Pohitimo s pripravami. Naj nam ne bo žal časa in truda. Sladka je zavest, če opraviš nekaj družbeno koristnega, pomembnega dela. Posebno sladka je takrat, kadar žrtvuješ sebe zato, da bo naš otrok res human državljan. Praznovanje praznika ob novem letu je stopnica navzgor. To naj bo vodilo vsem tistim, ki bodo gledali, da bo otroški praznik nadvse lep in zato nepozaben!

»Izkoristiti je treba vse možnosti«

je dejal Alojz Krivec - rogaški župan

Predsednik občinskega ljudskega odbora Rogaška Slatina Alojz Krivec pri opravljanju svoje funkcije — ta je vse prej kot pa samo naslov časti — nima navidanja lahkega dela. Težav in problemov je veliko in delo se ponuja od vsepovsod, da se je včasih težko odločiti za najvažnejše. Sicer pa, za človeka, ki mu je delo pri srcu, je važno vsako.

Sprva je bil malo nejevoljen. »Preveč nas pozabljate,« je dejal. »Že res, da smo precej od rok in se morda pri nas res nikoli ne zgodi kaj posebno zanimivega, toda nikjer ni rečeno, da znajo delati samo v Celju in Savinjski dolini. Tudi pri nas znamo, pa še kako!«

Nisem imel vzroka, da mu ne bi pritrdil in verjel.

Rogaška občina sodi med skromnejše in se kar nekam skrije med svojimi bogatimi in razvitejšimi vrstnicami v celjskem okraju. Nima težke industrije, ki bi zaposlovala tisoče delavcev, nima prostranih nižav, kjer bi bilo kmetovanje z modernimi stroji igrača, je brez rudnih bogastev, njena zemlja ne premore premoga, železa, cinka... Še Rogaška Slatina je letos ostala v »senci« bližnjih »atomskih toplic«, ki jim je vsevedni ljudski glas pripisal toliko čudežnih moči.

»Pa nismo brez možnosti,« je dejal tov. Krivec. »In to velikih,« je prepričevalno dostavil. »Dodobra moramo izkoristiti vse pogoje in s skrbnim gospodarstvom bomo lahko dosegli veliko. — Veliko več, kot pa imamo sedaj.

Naše kmetijstvo je precej zaostalo. Hribovito in z dolinicami razkosano ozemlje nam ne dovoljuje ustvaritev obsežnejših poljskih površin in velikopoteznega obdelovanja z modernimi kmetijskimi stroji. Največ pogojev imamo za razvoj sadjarstva in delno tudi vinogradništva. Tema »vejama« je zaenkrat posvečen dobršen del naše pozornosti. Pravzaprav smo morali začeti kar na začetku — z obnovo sadovnjakov in vinogradov. Dela dobro napredujejo, ker so kmetje v večini primerov brez običajne trmoglavosti in konservativnosti dobro ocenili njih pomen in koristnost za svoje življenje. Da, naši ljudje imajo pamet na pravem mestu. Veliko laže in z veseljem se dela, če veš, da tvoje besede ne nalete na gluha ušesa. Tudi pri uvajanju osemenjevalne službe smo dosegli zadovoljive uspehe. Zamenjava izrojenega pomurskega goveda z rentabilnejšim napreduje bolj počasi, vendar vztrajno.

Seveda ne gre vse brez težav. Kmetijske zadruge (v vsej občini so tri) so se še vse premalo preusmerile v pospeševalno službo in bo treba tu še veliko storiti. Poudariti pa je treba, da so kljub vsemu glavni nosilec napredka na naši vasi in z vztrajnimi prizadevanji utirajo pot naprednemu kmetovanju.

Ko smo že pri tem — lansko leto smo začeli gojiti tudi hmelj. Res so bili to zaenkrat samo poskusni nasadi. Dosegli pa smo presenetljivo dobre rezultate. To nas je opogumilo. Hmelj bomo sadili povsod, kjer bodo pogoji zanj.«

Najbolj razvita gospodarska panoga — morda bi bilo pravilneje, če bi rekli najbolj znana — je turizem. Rogaška Slatina je ime, ki ni znano samo pri nas, ampak ima tudi v tujini svoj zven.

»Kot sem že rekel, preveč od rok smo,« je nadaljeval tov. Krivec. Pa tudi naše ceste ne slovijo ravno preveč. Kljub vsemu je gostov v sezoni vedno dovolj, celo preveč za sedanje zmogljivosti. Po občinskem perspektivnem planu bomo najkasneje v petih letih pripravili prostore še za 400 postelj. Tudi na kanalizacijo, vodovod in ceste nismo pozabili. Vse bo treba preurediti in popraviti. Brez tega se lahko zgodi, da bo šel naš sloves kmalu po vodi. Ko smo že pri vodi — od »Obsoteljske vodne skupnosti« pričakujemo, da bo kmalu oživela in nam uredila potoke, ki so huda pokora za naše gospodarstvo. Zdaj so res povsem nedolžni na pogled, toda ko se začne deževje...

Da bi vskladili vsa najrazličnejša obnovitvena dela, smo pripravili podroben urbanistični načrt naselja s posebnim ozirom na razvoj zdravilišča, ki ga nameravamo precej razširiti.

Tudi industrije in obrti ne mislimo zanemariti. Steklarna dobi v kratkem še tretjo peč, tako da se bo zmogljivost povečala za 60%, število delavstva pa za 30 do 40%. Ekonomsko zelo dobro stoje gradbena podjetja. Smo jim pa tudi precej pomagali s sredstvi iz občinskih investicijskih skladov. Precej nad polagamo na razvoj kamnolomov, ki jih doslej še nismo izkoriščali tako, kot bi lahko. Imamo ogromne zaloge andezita, ki je najboljši kamen za asfaltiranje cest. Naš je popolnoma enakovreden kokrškemu, če ne še boljši. Veliko preglavic imamo zato, ker ne premoremo nobene opekarne. Opeko vozimo iz Celja in Loč. Preveč stane. Zgradili bomo opekarno in s tem znižali ceno opeke za 60 do 70%.

Razumljivo pa je, da ostane kljub vsemu prva in najvažnejša še vedno mineralna voda. Poleg znane Rogaške Slatine so v Gaberniku in Kostrivnici še ogromne količine neizkoriščenih voda. Obnovili in modernizirali bomo vrelce in — pridobili bomo več 10 tisoč litrov mineralne vode dnevno. Na ta način bi lahko krili vsa povpraševanja v poletnih mesecih. Da, slatina je še vedno naša bodočnost in to velika!«

TIG

27. december — praznik žalske občine

Spomenik padlih borcev na trgu sredi Žalca

27. decembra bodo prebivalci žalske občine že četrtič praznovali svoj občinski praznik. Na ta dan 1941. leta so Nemci v Mariboru in Grazu ustrelili večjo skupino ljudi s področja žalske občine, in sicer iz Žalca, Gotovelj, Ponikve ter Galicije.

Na večer pred praznikom, v četrtek, bodo praznovanje združili s proslavo Dneva JLA. Govoril bo predstavnik Združenja rez. oficirjev v žalski občini. Ta večer bo v Žalcu tudi koncert Partizanskega invalidskega pevskega zbora iz Ljubljane.

V petek, 27. decembra dopoldne bo slavnostna seja krajevnih odborov Žalec, Ponikva pri Žalcu, Vel. Pirešica, Vinska gora, Galicija in Gotovlje v sindikalni dvorani Hmezada. Nato bo od Hmezada krenila povorka proti spomeniku padlih borcev. Pred spomenikom bo govoril predsednik organizacije ZB v Žalcu, tov. Karel Kač. Po kulturnem programu bodo položile množične organizacije in društva vence. Nato bodo odprli v novih prostorih Ljudsko knjižnico in čitalnico v Žalcu. Ta dan bodo tudi pogostili in obdarili otroke padlih borcev in žrtev fašističnega terorja. Popoldne pa bodo odprli v Žalcu kino dvorano, ki je preurejena za predvajanje cinemascope filmov.

Proslava Dneva JLA v mozirski občini

Po pripravah za proslavo Dneva JLA sodeč, bodo v mozirski občini proslavili ta praznik dokaj slovesno. Skrb za organizacijo proslav so prevzeli rezervni oficirji, na proslavah pa bodo sodelovala tudi prosvetna in telesno-vzgojna društva. Večje proslave bodo v Nazarju, Gornjem gradu in Ljubnem. Ob tej priliki bodo sprejeli odlikovanja in pohvale najboljši obvezniki predvojaške vzgoje.

Posvetovanje občinskih svetov

Pred dnevi je bilo v Mozirju posvetovanje vseh 12 predsednikov novoizvoljenih svetov pri mozirski občini, ki ga je vodil predsednik občine tov. Zupan. Govorili so največ o vlogi in vsebini dela svetov. Vsak svet bo izdelal enoletni plan dela, ki bo sestavni del perspektivnega plana občine. Sveti bodo pri svojem delu čim tesneje sodelovali z gospodarskimi in drugimi organizacijami ter organi delavskega in družbenega upravljanja. Sveti se bodo tudi večkrat sestali in izmenjali izkušnje svojega dela.

LETNI OBRAČUN TURISTIČNEGA IN OLEPŠEVALNEGA DRUŠTVA V CELJU

Nič dremanja na lovorikah...

USPEŠEN »LIKOF« DVOLETNEGA DELA. — DOLG SPISEK USPEŠNO IZVRŠENIH NALOG IN ŠE ENKRAT DALJŠI NAČRT ZA PRIHODNJE. — RADO JENKO SPET NA ČELU »DESNE ROKE« CELJSKE OBČINE.

Malokatero društvo se more na rednem občnem zboru pohvaliti s toliko uspehi kot Turistično olepševalno društvo. Lahko trdimo, da tujci, ki po večini vedo povedati veliko pohvalnega o Celju, morda niti ne slutijo, da je vse to plod dela nekaj sto prizadevnih občanov, ki so si z delom zagotovili ne samo uspehe, temveč tudi redko vplivnost na široko polje družbenega življenja mesta ob Savinji. Dandanes je v Celju malo takega, pa naj si bo v pogledu komunalne dejavnosti, družbenega življenja in turistične veje gospodarstva, kjer bi Turistično in olepševalno društvo ne imelo svojega levjega deleža.

Na občnem zboru se niso dolgo ustavljali pri naštevanju uspehov. Celjani jih imajo povsod »pred nosom«, da jih ni treba posebej spominjati nanje, poleg tega pa je bilo škoda zapravljati čas. Res je. Pred društvom je dve leti novih akcij. Predsednik društva, tov. Rado Jenko, ki je samo za nekaj minut izpregel, je v imenu starega upravnega in plenarnega odbora predložil dolg spisek novih nalog, lep del pa so jih predložili člani v razpravi. Kdor bi v tistem času stopil v dvorano, kjer so zborovali, bi bil prepričan, da je prišel na nekakšno koordinacijsko sejo vseh »družbenih organov, katerih skrb je komunalna, gospodarska in družbena razigranost Celja.

Pa poglejmo, kaj namerava Turistično in olepševalno društvo v Celju v prihodnjih letih urediti, če ne vse v lastnem programu pa vsaj kot iniciator:

STARI GRAD. ANSKI VRH

Urejevanje starega gradu še ni pri kraju. Na vrsti je vodovod na grad, razširitev ceste za avtomobilski promet, Gradnja nove pešpoti, ki je od opuščenega Dornovega kamnoloma že v gradnji, ureditev razglednih točk s klopmi, na gradu samem pa vzdrževanje ruševin in utrjevanje tistih zidov, ki jih še niso uspeli zavarovati.

Anski vrh je treba obnoviti, kot izletniško točko. Manjši bife in po možnosti zgraditev razglednega stolpa, naj bi bil začetek. Društvo bo obnovilo obhodno pot okoli Aljaževega (Jožefovega) hriba. Za razvoj turizma je cesta na Celjsko kočo in od tam povezava s Svetino ter po deloma že zgrajeni gorski cesti do Štor, zelo pomembna. Zato se bo društvo teh nalog z vso vnemo lotilo.

MESTNI PARK. CELJE SREDNJEVEŠKO...

Sedma etapa regulacije Savinje je pred durmi. Vzporedno je odprto novo »olepševalno gradbišče« na obeh bregovih reke. Mestni park v končni varianti, ob precejšnji zaslugi inž. Pristovška, ne bo zasut, kot je bilo v prejšnjih načrtih predvideno. Pač pa bo treba park še polepšati in urediti. V parku bodo uredili prostor za letne prireditve, medtem ko bodo v prihodnjih letih poskrbeli za novo umetno drsališče. Te naprave bi v poletnem času izdelovale tudi led za potrebe gostinstva.

Na levem bregu Savinje bo treba obnoviti mestno obzidje na Savinjskem nabrežju, urediti sprehajališče med novim mostom in brvjo, urediti Slomškov trg, Okope in Muzejski trg z muzejem vred. Ta del, ki je izrazit ostanek srednjeveškega Celja, je treba očuvati kot zgodovinsko vrednost.

HARMONIČNA UREDITEV NOVIH ZASELKOV. NADALJEVANJE GRADNJE KOPALIŠČA

»Otok«, Lisce, Nova vas, Dolgo polje, Babno, industrijski predel Celja, vse to čaka na preudarne »vrtnarje«. Čim bodo zgradbe končane bo treba urejevati nove zelenice, parke, steze, poti, aleje itd. Izrazili so prepričanje, da bo letos dograjeni prvi del prostozračnega kopališča drugo leto dobil čistilne naprave, otroški in skakalni bazen, naslednje leto pa bo ta objekt popolnoma dograjen...

NOVE PLASTIKE. GALERIJA. »RIMSKI« ŠEMPETER...

Celje ima doslej komaj dva spomenika. Parki, zelenice in prostori okoli javnih objektov terjajo nove plastike. Treba je misliti tudi na lepotično plastiko, čeravno tudi drugih spomenikov, ki jih zasluži celjska zgodovinska preteklost ni dovolj. Prej ali slej bo treba v Celju urediti tudi galerijo za umetniške in druge razstave. Morda bi za to uporabili katero izmed opuščenih cerkva zgodovinske vrednosti? Zelo pomembna turistična, predvsem pa zgodovinska privlačnost bo gotovo rekonstrukcija šempeterskih izkopanin.

UREDITEV MESTNEGA PROMETA, HOTEL GLEDALIŠKA KAVARNA, GARAŽE...

Celje se širi. Začeti bo treba misliti na lokalni mestni promet, ki naj poveže predmestja s središčem. Nadalje je brezpogojno potrebno odstraniti glavno oviro za razvoj turizma — pomanjkanje nočišč. Pred vojno je Celje imelo 500 postelj, pred meseci še 200, z ukinitvijo hotela »Savinja«, pa je število zdrknilo na »vaški nivo« 80 postelj. Še zdaj, ko je zima, ni prostora. Gostje se vozijo v Dobrno, Laško in spijo celo na skupnih ležiščih pri »Kladivarju«. Torej hotel. Na zboru so ugotovili, da bi bil hotel s 60 posteljami občutno premajhen. Končno naj bi sedanje skladišče pohištva na Šlandrovem trgu postalo tisto, za kar je bilo namenjeno — nova kavarna. Čez noč bo tudi problem, kam z motornimi vozili. Celje nima garaž. Torej, garaže tudi...

»OKRNJENO DRUŠTVENO ŽIVLJENJE« — DO KOD POZNAJO CELJE...

Turistično in olepševalno društvo je z drugimi organizacijami in društvi vred pred novo oviro. Čez noč je Celje ostalo brez prostora, kjer bi se čez zimo nadaljevalo že zakoreninjeno zabavno življenje. Celje ni samo lepo mesto, Celjani so radi tudi veseli. Osvojili so predlog, ki pa je samo začasen. Treba bo rešiti to vprašanje za vselej...

Založniška, oziroma propagandna dejavnost društva, ki jo vodi tov. Vudler, je uspela s publikacijami uvrstiti Celje med znana turistična mesta v domovini, pa tudi čez njene meje. To dejavnost bodo v bodoče še razširili z novimi prospekti in turističnimi publikacijami.

Skrivnost »utopljenca« iz Mestinja pri Sodni vasi razvozljana

Morilcem Albina Vozlja najstrožjo kazen!

V ponedeljek se je začela pred okrožnim sodiščem v Celju razprava zoper skupino obtožencev, ki se zagovarjajo za gnusen umor. Obtoženci: avtoprevoznik Stanko Žolger — Ostrožno 97, Ignac Kampuš — Mariborska cesta 28, delavec Anton Bosnar — Sutlanska Poljana pri Podčetrtku in Martina Kampuš — Mariborska cesta 28 so obtoženi, da so 4. januarja 1957 na zahrbten način in iz koristoljubja ubili Albina Vozlja.

UMORJENČEV DENAR...

Albin Vozelj je imel hišo pri Trojanah. Zaradi rekonstrukcije glavne ceste Ljubljana—Celje so hišo podrli. Vozelj pa je dobil zanjo odškodnino. Preselil se je v Piran, kjer si je kupil stanovanjsko hišico, ostalo pa mu je tudi precej denarja — *po njegovem pripovedovanju znancem nad 1 milijon dinarjev*. Zaradi neurejenih družinskih razmer je že tedaj nameraval pobegniti čez državno mejo.

POHLEPNI »PRIJATELJ«

Lani je Ignac Kampuš zapustil Celje in se zaposlil v čevljarski delavnici v Piranu. Tam je spoznal tudi pokojnega Vozlja in se z njim sprijateljil. Vozelj mu je zaupal in je bil prepričan, *da je Kampuš njegov najboljši prijatelj*. Razumljivo, da mu je zaupal svojo namero o prebegu. Vse kaže, da je Kampuš že tedaj nameraval priti do Vozljevega denarja. Soobtoženi Žolger je namreč izpovedal, da je le vihar preprečil umor Vozlja že v Piranu. Po prihodu v Celje se je povezal s svakom Žolgerjem, ki je k sodelovanju pritegnil še Bosnarja.

MORILCI SO SKOVALI NAČRT

Dogovorili so se za način uboja, razdelili vloge in akcija se je pričela. Pokojnega Vozlja so zvabili z obljubo, da ga bodo spravili čez avstrijsko mejo. Glavni obtoženci so za prilastitev denarja izdelali več načrtov. Poleg opijanjenja Vozlja in odvzema denarja so izdelali tudi načrt o roparskem napadu, ki bi ga izvršil Vozlju neznan Bosnar. Tretji načrt, najbolj gnusen so osvojili in izvedli.

UMOR...

Po predhodnem dogovoru so ga z Žolgerjevim avtomobilom zapeljali mimo Šmarja do Sodne vasi, kjer mu je Bosnar, ki je sedel za njim, vrgel preko vratu že pripravljeno zanko. Zanko je Bosnarju izročila obtožena Martina Kampuš, ki je sodelovala na posvetovanju in pri izdelavi načrta za uboj. Bosnar in Kampuš sta zanko močno zadrgnila, tako da je Vozelj izdihnil brez besed. Po uboju so ga slekli, da bi onemogočili preiskavo, če bi truplo našli, in ga obtežili z zavornim bobnom. Truplo so vrgli v Mestinjo v tolmun, ki ga je določil obtoženi Kampuš.

DELITEV KRVAVEGA PLENA

Po tem gnusnem dejanju so se po stranskih cestah odpeljali domov in si razdelili 970 tisoč dinarjev. Denar je bil vpečen v kruh. Vsak je dobil po 300 tisoč, Martina Kampuš pa za sodelovanje pri uboju 70 tisoč dinarjev.

EDINO BOSNAR NE TAJI

Anton Bosnar odkrito in brez zadržka priznava uboj. Značilno za njegov zagovor (ki ni pretehtan niti premišljen — Bosnar je preprost človek) je, da uboj prikazuje v pravi luči in da tisto kar je storil ne vali na druge. Res je, da je prav Bosnar vrgel Vozlju zanko preko vratu in da za samo dejanje uboja zadene prav njega največja krivda, vendar si je s svojim odkritim nastopom in priznanjem pridobil zaupanje. V njegovih izjavah je največ resnice.

OSTALI SE MEDSEBOJNO OBTOŽUJEJO

Nasprotno pa ostali trije glavni obtoženci skušajo na vse načine krivdo prevaliti na ostale. Kampuš jo vali na svojo ženo, Žolger na Kampuša, Martina Kampuš pa sploh ne priznava dejanja. Med zasliševanjem Kampuševe je prišlo celo do glasnega negodovanja občinstva, ki je obravnavi sledilo. Obtoženka je namreč zanikala tudi že popolnoma dokazana dejstva; celo tedaj, ko so ji Bosnar, njen mož in brat Stanko Žolger njeno krivdo in sodelovanje pri uboju povedali v obraz. Med njenim zasliševanjem je prišlo do prav dramatičnih trenutkov. Zavedajoč se, da njej pa tudi njenemu otroku tako zakrnjeno tajenje samo škoduje, so ji prigovarjali na priznanje vsi — brat, mož, zagovornik, pa tudi senat, ki ji je predočil, da je njena krivda dokazana in da ji bo priznanje samo koristilo.

ŽOLGER S TRIDESETIMI KAZNIVIMI DEJANJI NA VESTI — JOKA

Značilen je tudi zagovor obtoženega Žolgerja. Tudi ta je skušal zaigrati nedolžno ovčko, toda dokazi so ga zlomili. Polagoma je priznaval in opuščal svoj neverjeten zagovor, češ da do zadnjega trenutka ni vedel, da bodo Vozlja zaradi denarja ubili. Njegov poizkus, da se prikaže kot nedolžen, je toliko bolj obsodbe vreden, ker je predsednik senata naštel preko 30 kaznivih dejanj, pri katerih je Žolger sodeloval in za katere je prav on bil duhovni vodja. Žolgerjeva življenjska pot je nepretrgana veriga zločinov, s katerimi se je bogatil. Pohlep po denarju pa ga je spravil tudi do uboja.

ŠE EN UBOJ? PREPOZNO!

Iz poteka razprave je razvidno, da je tudi pri uboju Albina Vozlja bil duhovni vodja Stanko Žolger. Ostali so bili le njegovo orodje. Izkazalo pa se je, da je Žolger letos poleti pripravljal še en podoben uboj, ki bi jim prinesel okoli 3 milijone dinarjev. Vendar jim je aretacija preprečila ponoven gangsterski podvig.

TUDI SODELAVCI V ZANKI

Preiskava uboja v Sodni vasi pa je razkrila, da je uboj le zadnji člen v nepretrgani verigi vlomov, tatvin in roparskih napadov. Hkrati pa je odkrila tudi Žolgerjeve ostale sodelavce Tako se istočasno s štirimi glavnimi obtoženci za 21 kaznivih dejanj zagovarja še šest obtožencev: kmečki delavec Milan Brundič iz Sutlanske Poljane 29, kmečki delavec Srečko Lipnik, doma pri Šmarju, delavec Drago Bosnar iz Zagreba (ki je zaradi zloma noge izločen iz obravnave), delavec Rudolf Bosnar iz Sutlanske Poljane 11 in delavec Martin Pezdevšek iz Zg. Selc 11 pri Celju.

O tem, kako so morilce izsledili in razvozljali primer organi TNZ v Celju, nadaljnji potek razprave in obsodbo, bomo objavili prihodnjič.

Kulturni obzornik

ZA RAZSTAVNI PAVILJON V CELJU

Človek kot razumno bitje zahteva z dvigom svojih civilizatoričnih življenjskih pogojev, t. j. industrije, prometa, trgovine, kmetijstva in obrti tudi razširitev svojega kulturnega obzorja. Ta kulturna razgledanost pa se ne rasteza več samo na literaturo — kar je bilo za Slovence še tako tipično do prve svetovne vojne — ampak tudi na druga področja človekove kreativne in reproduktivne ustvarjalnosti. Pravzaprav je literatura precej izgubila (procentualno seveda) na popularnosti — danes se čita vendarle manj kot se je n. pr. še pred 30 leti — pridobile pa so druge panoge, ki neposredneje in na krajši način izražajo hotenje naše dobe, to sta glasba in likovna umetnost. Te spremembe v kulturno-interesni orientaciji našega človeka se vse premalo upoštevajo, zato je posebno likovna umetnost čestokrat prav mačehovsko tretirana. Nepotrebno zlo! vzdihne čestokrat kak življenje samo ekonomsko smotreči državljan, ne da bi se sploh poskusil vživeti v pričevalno vrednost razstavljenih del. Da se ne poskuša vživeti v dela, seveda ni samo on kriv, ampak je kriva tudi sredina, iz katere izhaja in ki je obremenjena s predsodki prednikov do vsake tovrstne človeške delavnosti. Pri nas mnogi ljudje v umetniku še vedno vidijo fin-de-sieclovskega bohema, ki kolovrati med »nebom in zemljo«, ne vidijo pa v njemu statista naše dobe, očrtovalca naših hotenj in često razlagalca naših skritih, podzavestnih, emocionalnih nagnjenj. Poleg tega v glavah naših ljudi še vedno vlada aprioristična estetike fundirana na renesančno-realističnem piedestalu, ki deli na eno stran pohvale in nekritično občudovanje, na drugo uničujoče kritike, ki zapirajo vse ventile do neposrednejšega doživljanja razstavljenih del. Zato prihaja često do paradoksa, da kmečki ljudje, ki jih pot slučajno zanese na razstave, močneje doživljajo razstavljena dela, kot likovno večinoma napol izobraženi meščan, ki se za barikadami predsodkov počuti kot nezmotljivi arbiter artis. Iz navedenih razlogov se važno področje današnje človekove kulturne delavnosti odmika na rob našega duhovnega življenja, kar je toliko bolj tragično ker ravno likovna umetnost ustvarja dela, ki živijo tako aktivno materialno in dolgo časovno življenje, da postanejo kasneje navadno edini vidnejši dokumenti svojega časa.

Našim ljudem je treba polagoma vendarle odpreti nove poglede na likovno umetnost. Vstrajanje na izključnih pozicijah realizma ali celo verizma je izraz konservativnosti, miselnega zaostajanja za razvojem človeštva — saj menda ne bo nobeden resno trdil, da sta realizem in impresionizem, ki sta bila likovna oblikovalca miselnosti 2. pol. 19. stol. tudi aktualen izraz naše dobe — ko je človeštvo doživelo toliko tehničnih, socialnih in duhovnih pretresov in revolucij. Tukaj se je pač treba odtrgati od varnega brega naših dedov in odjadrati naprej, če ne bomo kmalu duhovne dvoživke, ki družbeno zavestno tipajo v prihodnost, kulturno pa lepijo na preživelih pozicijah, kjer se da varno počivati, ker nas ne vznemirja noben veliki vprašaj bodočnosti.

Važen faktor v likovni preobrazbi naših ljudi so likovne razstave, ki se morajo vršiti čimbolj redno in morajo zajeti čim širši krog razstavljalcev, ki vnašajo v lokalni milje dih vsaj jugoslovanskega svetovljanstva. Seveda je predpogoj za prirejanje efektnih in obiskanih likovnih razstav primeren paviljon, kajti ravno tovrstne razstave so zelo občutljive za ambient, v katerem se vršijo. Kljub nasprotnemu mnenju nekaterih stojim na stališču, da ni vsaka prva »dvorana« in improvizacija primerna za razstavo, »ki tako samo stane, nese pa nič.« Tu bagateliziranje ni na mestu, nadomestila naj bi ga raje želja po razstavnem paviljonu. Gotovo je, da ljudje takoj v začetku ne bi trumoma drli na razstave, saj se morajo nanje šele privaditi. Zgovoren primer za to je Maribor. Ko v Mariboru še ni bilo galerije, je bilo tamkajšne razmerje na likovnem polju na las podobno sedanjemu celjskemu, ko pa se je leta 1954 ustanovila galerija, se je razmerje obrnilo takoj na bolje, da si danes mestnega kulturnega življenja brez aktivne likovne in razstavne delavnosti sploh ni več mogoče misliti. Isto bi se zgodilo tudi v Celju! Ljudje bi se kmalu navadili na razstave, osvojili nove umetnostne poglede in polagoma vcepili v sebe potrebo po doživljanju vizuelnih senzacij sodobnega življenja.

Lepa in kar je danes važno, poceni priložnost za ureditev razstavnega paviljona v Celju se nudi z ureditvijo opuščene »špitalske« cerkve ob Mariborski cesti. Postavljena v 14. in prezidana v 17. stol. stoji na prostoru, ki je določen za bodoči kulturni center Celja. Asanirana bi na eni strani kot ostalina dokumentirala važno poglavje iz celjske zdravstvene zgodovine, na drugi pa s svojo dognano notranjščino in primerno preurejeno zunanjščino sluzila kot lep in zelo primeren razstavni paviljon. S tem paviljonom bi bilo za vrsto let zadoščeno celjskim potrebam, posebno če bi Mestni muzej v preurejeni Grofiji po izselitvi Študijske knjižnice, uredil stalno galerijsko zbirko umetnin, ki so nastajale v celjskem kulturnem območju od romanike do danes. Ta srečna dopolnitev bi Celje rešila važne kulturne obveznosti in ga na mah za vrsto let rešila stiske za primernimi razstavnimi prostori.

Slika je zapeljiva, bodočnost vabi, stopimo pogumno naprej in dajmo Celju, kar mu gre kot osrednjemu kulturnemu žarišču Posavinja. Ne dajmo se prehiteti od mnogih manjših mest, ki so znala bolje prisluhniti latentnim potrebam svoje sredine in si postavimo plemenito nalogo:

dati Celju razstavni paviljon!

Jože Curk

Obnova muzeja - neodložljiva naloga v letu 1958

Celjski muzej obišče vsako leto približno 25.000 obiskovalcev in si je tako v letih po osvoboditvi ogledalo muzej vsaj 200.000 ljudi. Mnogi obiskovalci so se že — ne samo spričo redkih zgodovinskih dragocenosti, ki jih hrani muzej, temveč tudi spričo pomembnosti zgodovinske zgradbe same — čudili, da kulturno mesto, kot je Celje, pusti propadati tako kulturno stavbo. Malenkostno, sprotno »krpanje« stavbi, ki jo je poleg bomb že v temeljih načel zob časa, ne zaleže mnogo.

Ne bi mogli trditi, da si Celje samo ne prizadeva zadostno okrog tega vprašanja, saj so zainteresirani in odgovorni ljudje že na prenekaterih sejah in zborovanjih sklenili, da se celjski muzej mora začeti načrtno obnavljati (po etapah). Odločitev pa se do danes vendarle ni premaknila z mrtve točke. Ko so bili krediti že odobreni, načrti za obnovo muzeja gotovi, Celjanom ni uspelo najti graditelja, ki bi prevzel delo. Vsa domača gradbena podjetja so angažirana na stanovanjski izgradnji — to pa vendarle ne bi smel biti vzrok, da bi obnovo muzeja še zavlačevali!

Brez odloga bi bilo v prihodnjem letu nujno obnoviti nadstropje, kjer je obokana soba. Potem bi prišel na vrsto arkadni hodnik, podstrešje, pozneje tudi fasada. Predvsem pa ne bomo smeli odlagati tudi obnovo lapidarija. V Celju imamo približno 400 kamnitih spomenikov, ki ležijo vsepovsod in niti niso primerno zavarovani. V nov lapidarij bi lahko postavili vsaj 120 kamnitih spomenikov.

Naš oddelek NOB je odločno premajhen — to Celjani tudi že dolgo vemo in dolgo dolgo že vlačimo ta problem iz seje na sejo. Prizadevnim »muzejcem« pa še danes ni uspelo prodreti, da bi v Starem piskru dobili vsaj 2 zasilna prostora, kamor bi namestili bogat zgodovinski material, ki ga moramo danes skrivati po podstrešjih in kleteh. Manjši kraji v Sloveniji, ki se gotovo ne morejo postaviti s tako zbirko, kot jo ima Celje, imajo neprimerno boljše in razsežnejše prostore (Škofja Loka poleg muzeja ZB več sob, Hrastnik 6 sob, Slovenj Gradec 6 sob, Maribor je dal krasno stavbo na razpolago muzeju ZB, Ljubljana ima Cekinov grad itd. le Celje, s svojo bogato zgodovino sramotno zaostaja za drugimi mesti, trgi in nemara tudi vasmi.

Po neodložljivi obnovi muzeja pa kriči tudi Celjska študijska knjižnica, ki bi s tem pridobila nove prostore, saj v današnjih luknjah komaj še diha.

Ali ljudsko petje res izumira?

Čujejo se glasovi, da med slovenskim ljudstvom ni več toliko in tako lepega petja, kakor je bilo nekoč. Ni ga več toliko ne na vasi in ne v večjih krajih in mestih. Naš pevska društva in zbori tožijo, da jim primanjkuje dobrih pevcev. Do neke mere to drži. Pravijo tudi, da ljudsko petje izpodriva radio. Toda kaj bo čez nekaj let počel radio, če ne bo pevcev in pevskih zborov?

Da bi povzdignili in razširili pevsko kulturo v celjskem okraju, je Okrajni svet Svobod in prosvetnih društev pokrenil živahno akcijo s tem, da je že lani uvedel dvodnevne **pevovodske tečaje** pod vodstvom priznanih pevovodij in glasbenikov. Vsake tri mesece se zbere na celjski Glasbeni šoli okrog 30 pevovodij, da poglobijo svoje teoretično in praktično znanje. Požrtvovalni pevovodje so iz različnih poklicev, med njimi pa skoro polovica prosvetnih delavcev. V okraju imamo sedaj že okrog 60 pevskih zborov. Vsekakor lep napredek.

Skrbijo pa tudi za mlad pevski naraščaj. Pod vodstvom Okrajne zveze prijateljev mladine in njene komisije za estetsko vzgojo so že začeli pripravljati **pionirske pevske zbore** na **občinske** in **okrajni pevski festival.** Festivali po občinah bodo organizirani v obliki pevskega tekmovanja na prostovoljni podlagi. Najboljši občinski pionirski zbori bodo ob Dnevu mladosti priredili **revijo pevskih zborov v Celju.** Za zaključek tekmovanj in pevskih nastopov bodo mladi pevci — predvidoma okoli 3000 — nastopili v skupnem zboru na prostem.

Okrog 40 pevovodij že vadi 60 pionirskih pevskih zborov po vseh občinah. Ta lepa zamisel nam je porok, da pri nas ljudsko petje še ne bo izumrlo.

Enajstletna godbenika

In takole izgleda godbenik Branko Škruba. V tej kapi bi mu jih prisodili več kot enajst.

Ob neki svečanosti sta sodelovali godbi na pihala iz Šoštanja in Velenja. Značilno za obe godbi je, da imata v svojih vrstah precej mladih godbenikov. Toda med njimi vzbujata pozornost dva enajstletna »muzikanta«. Vsaka godba ima po enega. Med ostalimi se skoraj izgubita, tako sta mala, toda glas glasbil se ubrano oglaša v celoti, saj igrata kot »velika«.

Stefan Oster je že dve leti pri rudarski godbi v Velenju. Igra klarinet. V šoštanjski godbi pa že eno leto igra *Branko Škruba*, ki igra krilovko.

Kot pravi kapelnik obeh godb, tov. Marin, sta oba fanta zelo prizadevna, se rada učita in obiskujeta vse vaje. Nad vse sta vesela, če lahko nastopata pri godbi. Tov. Marin, ki je do nedavnega bil kapelnik v Šoštanju, zdaj pa je prevzel godbo v Velenju, pravi, da je bodočnost obeh godb ravno zaradi tega obetajoča, ker v obeh kolektivih skrbijo za prirastek.

Ceden rudarček. — Mar ne? Enajstletni Štefan Oster

Otroci v Rogaški Slatini zahtevajo nove prostore

Naslov zveni malo preveč drzno, morda... Vseeno ga lahko razumemo dobesedno, kajti otrok je vsako leto več, število in obseg prostorov pa se ne menja. Prostori? Kakšni in kje? Govorimo o šolskih prostorih v občini Rogaška Slatina. Število šoloobveznih otrok se vsako leto občutno poveča, tako da jih učitelji le še s skrajno težavo razporede po maloštevilnih učilnicah. Letos se jim je še nekako posrečilo. Kako pa bo čez leto, dve?

Naj navedemo nekaj primerov. Na I. osemletki v Rogaški Slatini imajo 6 učilnic. Šolo obiskuje okoli 500 otrok. Na osemletki II.: 5 učilnic in 400 otrok. V Kostrivnici pa premorejo 2 normalni in 1 manjšo učilnico, vse to za 230 učencev. Najhuje je z Vajensko šolo (ustanovljena je bila 1928. leta), ki je praktično brez prostorov. Če zanjo ne bodo našli primernega kraja, jo bodo po vsej verjetnosti morali ukiniti. To bi bila velika škoda za občino, saj bi se šolanje vajencev občutno podražilo — najbližja vajenska šola je namreč v Celju. Nadaljnje naštevanje bi bilo odvečno, omenimo le to, da imajo v vsej občini moderno in primerno opremljene šolske prostore samo v Industrijsko steklarski šoli, kamor prihajajo na študije bodoči steklarji (v glavnem pihalci, brusilci, risarji) iz vse države.

Če že omenjamo pomanjkanje prostorov, moramo omeniti tudi neprimerno, zastarelo in pomanjkljivo šolsko opremo (najhuje je s sanitarijami), ki je pri pouku v veliko oviro. Zaradi velikega števila učencev v enem razredu je pouk že tako otežkočen, to pa postaja ravno zaradi slabe opreme še bolj občutno. Zato se ne smemo čuditi, če uspehi niso ravno prvovrstni. Vsekakor položaj otrok in učiteljev ni zavidanja vreden.

Kako si prizadevajo popraviti položaj?

Čeprav je to zelo težko (denarna sredstva!) so odgovorni ljudje na občinskem ljudskem odboru prepričani, da jim bo uspelo izboljšati res težko stanje in sicer z raznimi novogradnjami, dozidavami in adaptacijami. Seveda to ne bo tako hitro, toda — tudi počasi se daleč pride in — bolje nekaj kot nič. Prihodnje leto — tako nam je povedal tov. Rudolf Dobovišek ml. — bo že bolje. Prepotrebne prostore bodo pridobili predvsem s tem, da bodo učitelje preselili v nova stanovanja izven šol.

Kaj pa strokovni kader?

Lahko bi rekli, da je tudi to »v stilu«. Razmeroma maloštevilen je in neprimerno usposobljen (saj poučujejo na osemletkah v veliki večini samo osnovnošolski učitelji). Pripomniti pa je treba, da ti nadomestijo vse pomanjkljivosti z občudovanja vredno prizadevnostjo in požrtvovalnostjo. Zaenkrat še ne smemo pričakovati občutnega izboljšanja — predvsem kar se številčnosti tiče — vendar se bo tudi to sčasoma popravilo. Kmalu bo nastopilo službo devet dosedanjih štipendistov, ki bodo svojim sedanjim kolegom v veliko in prepotrebno pomoč, saj je n. pr. letos dobila občina samo enega novega učitelja, kar je ravno toliko kot kapljа v morje.

Kljub vsem težavam pa za pesimizem ni prostora. Ljudje so prepričani, da se bodo pri njih »vremena zjasnila«. Priznati jim moramo, da si pošteno prizadevajo za to.

OBČINA MOZIRJE JE DAROVALA 200 000 DIN ZA NOVOLETNO JELKO

V mozirski občini se tudi pripravljajo na praznovanje novoletne jelke. Skrb, da bo ta otroški praznik čim lepši, je prevzelo Društvo prijateljev mladine ob podpori šolskih odborov in prosvetnih društev. Vse večje kraje v občini bo obiskal Dedek Mraz in obdaril otroke. V ta namen je občina prispevala 200 000 din. Razen tega pripravljajo prosvetna društva pravljične in otroške igrice.

Velenjčani se že pripravljajo NA NOVOLETNE PRAZNIKE

Novoletni prazniki se približujejo. Društvo prijateljev mladine v Velenju se je s predstavniki vseh množičnih organizacij in podjetij temeljito pomenilo o praznovanju otroškega praznika. V že sedaj lepo urejenem igrišču poleg stadiona bodo pripravili pravljično mesto. Vanj bodo postavili izdelke in igrače po znižani ceni. Vse hišice bodo okrašene, prevladovala bo narodna motivika. Osrednji dogodek bo pomenil nastop Dedka Mraza, ki bo prišel 29. decembra zvečer in bo kolektivno obdaril šolsko mladino. Tako se obetata osemletki Velenje dve delavnici z vsem potrebnim orodjem za praktičen pouk. Osnovna šola Škale pa bo dobila radijski aparat. Dedek Mraz se bo spomnil tudi posameznikov, ki jih bo primerno obdaroval. Ob svečanem nastopu bo poleg neštetih luč in lampijonov gorel še bengalični ogenj.

Vsebinsko bo nedvomno najlepša prireditev pravljične igrice Mogočni prstan. Mladinska sekcija Svobode je že dalj časa pridno pripravlja. Otroke bo igra prijetno presenetila in jim bo neizbrisen doživljaj do praznovanja v naslednjem letu.

DRAMSKA SEKCIJA VELENJSKE SVOBODE

je to sezono pričela s komedijo »Boter Andraž«, prirejeno po Držičevem Dundu Maroju. Ob ponovitvi je bila dvorana nabito polna. To je dokaz, da so igralci uprizorili igro na dostojni kvalitetni višini. Režiserju tov. Dermolu je uspelo tako scensko kot vsebinsko postaviti igro časovno in stilno pravilno. Z igro bodo gostovali tudi v Šoštanju. Naslednja igra, ki jo bodo pripravili v Velenju bo Beraška opera. Zelo delavna je tudi mladinska sekcija, ki pod vodstvom učiteljev pripravlja dve pravljični igrici.

CELJSKI KOMORNI ZBOR V ŠMARJU

Preteklo nedeljo so imeli v Šmarju lep koncert. Prvič po zmagoslavni vrnitvi celjskega komornega zbora s svetovnega pevskega festivala v Angliji so zopet lahko poslušali lepo slovensko pesem, kakor jo zna zapeti celjski moški komorni zbor, ki ga vodi odličen glasbenik, šmarski rojak, prof. Egon Kunej.

Kljub izredno slabemu vremenu so ljubitelji slovenske pesmi do zadnjega kotička napolnili dvorano. Drage goste je pozdravil najprej podpredsednik prosvetnega društva tov. Rom, za njim pa je v imenu najmlajših Šmarčanov spregovorila pionirka osemletke ter v znak priznanja za velik uspeh in častno zastopanje domovine v tujini izročila tov. Kuneju šopek cvetja.

Po lepo uspelem koncertu se je prof. Kunej s svojim pevskim zborom zadržal v krogu svojih domačih in šmarskih rojakov še nekaj uric v prisrčnem razpoloženju.

USPEHI IN NEUSPEHI KONJIŠKE »SVOBODE«

Večina sekcij konjiške Svobode je zadovoljivo opravljala svoje naloge, le posamezniso storile tega, kar bi morda lahko. Zlasti aktivni so bili šahisti. Ti so doma odigrali več turnirjev, imeli so vrsto dvoboje z drugimi moštvi, pripravili so nekaj simultank, posamezni njihovi člani pa so sodelovali na okrajnem in celo na republiškem prvenstvu. Tudi pevski zbor in godba sta precej dobro delovala, kar velja tudi za knjižnico. Zadovoljivo pa ni delo pri dramatski sekciji in pa na področju izobraževanja.

DRAMSKA SEKCIJA PRI VELENJSKI SVOBODI JE NAJBOLJŠA

Ta sekcija bo pripravila v tej sezoni 8 iger. Sedaj pripravlja Beraško opero. Dejavnost te sekcije je zgolj amaterska in ni večera, da bi igralci, ki jih je okoli 100, ne vadili. Za uspešno delo te sekcije imajo dokaj zaslugo požrtvovalni režiserji tov. Dermol, Korun in drugi.

RAZIGRANO PROSVETNO ŽIVLJENJE V PESJU PRI VELENJU

Zadnje dni je postalo razgibano prosvetno življenje v Pesju pri Velenju. Ta kraj je že pred vojno poznan kot delavsko-kulturno žarišče v Šaleški dolini. Sedaj so zopet izvolili odbor prosvetnega društva Svobode, ki bo svoje delo povezal z velenjsko Svobodo. Najprej bo z delom pričela dramska sekcija. V Pesju imajo lepo dvorano. Le-ta je doslej služila izključno zabavnim prireditvam. Rudnik lignita Velenje je za obnovo odra poklonil 300.000 dinarjev. V obnovljeni dvorani bo aktivnim svobodašem mogoče razveseljevati ta kraj z igrami. Prepričani smo, da ne bo ostala pri delu osamljena agilna tov. Žorž. Želimo pa, da bi prosvetno življenje tega kraja bogato zaživelo.

POVERJENIKOM IN ČLANOM PREŠERNOVE DRUŽBE

Sporočamo, da so letošnje knjižne zbirke dotiskane. Razpošiljanje bo predvidoma trajalo do vključno 25. decembra. Tako bo vsem poverjenikom omogočeno, da še pred Novim letom vročijo knjige članom oz. naročnikom. Zato ne urgirajte knjig ali pomanjkljivih pošiljk pred zaključkom ekspedita.

Vabimo vse člane, da takoj ob prejemu zbirke obnove članarino in vplačajo vsaj del članarine.

Poverjenike, ki so prejeli nekaj izvodov 1. knjige knjižne zbirke žepnih romanov Ljudske knjige »Dan nič« pa prosimo, da se potrudijo, da čimprej pridobe vsaj tisto število stalnih naročnikov za to zbirko, kolikor so prejeli knjig.

ŽIVLJENJE na NAŠI VASI

»Kokošja republika« v Vitanju

Vitanje! Naselje, z vseh strani ograjeno s hribi. Na severu položni pohorski hrbet s svetlimi in temnimi lisami, kakor je pač pokrit s pašniki in gozdovi; na jugu čepi na strmem griču grajska razvalina, simbol nekdanje moči in sužnosti.

Zemlja je revna. To nam še bolj pade v oči, ker smo navajeni bogatih polj Savinjske doline. Tu, v Vitanju žive ljudje že od pradavna. Naselili so se v odročni dolini, da bi se zavarovali pred tegobami viharnih stoletij. Žive skoraj nič bolje kot nekoč, v trdem boju s skopo naravo, ki jim daje bore malo, toliko, da se prežive.

Naše kmetijstvo je zaostalo. — Začeti moramo z načrtnim gospodarstvom na večjih površinah. — Gojiti je treba le tisto, kar najbolj uspeva.

To so parole, ki označujejo moderno dobo našega kmetijstva. Kaj bi s temi besedami, so sprva mislili v Vitanju. Tok novega časa pa je tudi njih potegnil s sabo. Bolj obrobni sicer, a vendar... Letos so dosegli prvovrstne uspehe s sejanjem krompirja. Stari očanci kar niso mogli verjeti svojim očem, ko so gledali zvrhane voze gomoljastih sadežev.

Povzpeli smo se po strmih stopnicah nad hlev. Izza zaprtih lesenih vrat se je oglašal čuden nemir in živžav. Domačin — vodič jih je odprl. Kar smo zagledali, se ne vidi vsak dan. V ozkem in nekaj desetin dolgem prostoru se je drenjalo na stotine piščancev — točneje 1875. Pozneje so nam pokazali še drug prostor, kjer jih je bilo okoli 2300. Naš fotoreporter se je previdno prestopal med krdeli in snemal, kakor bi ga kaj obsedlo. Nekaj tednov stari ptiči pa so se bolj malo zmenili za njega — jedli so naprej.

Kmetijski tehnik Štefan Kolar je pripovedoval; ni skrival ponosa:

»Dobimo jih iz umetne valilnice v Ločah. To je prva — poskusna skupina. Piščance pitamo tako dolgo, da dosežejo približno težo enega kilograma. Hranimo jih s pšenico in posebno mešanico umetne hrane. Tole krdelo spije vsak dan 260 litrov vode. Piščanec požre v 12 tednih — toliko časa približno traja vzreja — 3 do 4 kilograme hrane. Zaradi različnih bolezni — predvsem koksibioze — in kanibalizma nam je sprva odpadlo okoli 15 % živali. S skrbno nego smo uspeli znižati ta procent na 5, kar je velik uspeh.«

Ko je videl naše vprašujoče obraze, medtem ko je našteval tuja imena, nam jih je pojasnil.

»Koksibioza je bolezen, ki nastopa predvsem zaradi pomanjkanja določene vrste vitaminov. Zdravimo jo s pravilno prehrano in s posebnimi zdravili, ki jih primešamo med njo. Kanibalizem? No, spomnite se na ljudožrce in to prenesite v ptičji svet.«

Tovariš Kolar nam je še povedal, da goje predvsem piščance štajerske in landhorn pasme, to pa zato, ker se njuni križanci najhitreje rede in dosežejo zahtevano težo. Pa tudi veliko odpornejši so, predvsem od landhorna.

»Pri teh križancih je nesnost res veliko slabša, toda mi jih gojimo za pečenko. To kar vidite, smo prodali že vnaprej. V Celje, Ljubljano... Pri enem imamo čistega dobička približno 15 do 20 dinarjev. Težave imamo s prostori. Premajhni so. Na enem kvadratnem metru površine je lahko največ 9 piščancev, pri nas jih je pa 15. Naša prva skrb velja torej prostorom. Dobiti moramo lepše in prostornejše.«

Pa smo bili tam. Če se bo poskusna reja piščancev dobro obnesla — o tem ni zdaj nobenega dvoma več — jih bodo v prihodnje okoliški kmetje prevzeli vsak po nekaj sto. Gojili jih bodo po nasvetih in pod vodstvom strokovnjakov, ki jih bo dala kmetijska zadruga, tako da bo vzreja kar se da dobra in strokovna. To bo čivkanja po Vitanju!

»Vsakih šest tednov jih bomo vzgojili na tisoče in tisoče. Zalagali bomo klavnico v Ločah, domače tržišče in seveda tudi izvažali.«

Njegovim prepričljivim besedam smo morali verjeti, Vitanju se obetajo lepši časi. Kdo bi si mislil, da se mora za to zahvaliti piščancem!

TIG

Občni zbori SZDL do konca leta

Na nedavnem posvetovanju sekretarjev osnovnih organizacij ZK in predsednikov terenskih organizacij SZDL v Celju, ki ga je vodil predsednik občinskega odbora SZDL v Celju tov. Cveto Pelko, so sklenili, da bodo občni zbori osnovnih organizacij Socialistične zveze povsod končani do konca leta, odnosno najkasneje prve dni januarja prihodnjega leta. Letos so z občnimi zbori nekoliko pohiteli, ker smatrajo, da je sedanji čas najprikladnejši za politično dejavnost. Razen tega bo v januarju že občinska konferenca SZDL, nakar bodo sledile priprave za volitve v ljudsko skupščino.

Ker je rok zelo kratek, bodo morali odbori s pripravami pohiteti. Poročila na občnih zborih naj bi ne zajela splošnega pregleda, temveč naj bi bila bolj konkretna. V njih naj bi zajeli stanje na področju terenske organizacije, in sicer delo organizacije ter načrt za bodoče delo. Obsegalo pa naj bi tudi delo ostalih množičnih organizacij in društev na področju terenskega odbora. Taka poročila bodo odraz pravega stanja na področju terenske organizacije in bodo dala povod za živahno razpravo. Občni zbor bo dobil tako delovni značaj.

V pripravah bodo morale organizacije SZDL pregledati tudi evidenco svojega članstva ter vključiti v organizacijo vse, ki imajo pogoje, zlasti pa mladino. Terenske organizacije se že posvetujejo, kako bodo najbolje pripravile občne zbore. V prvi četrti so sklenili, da bodo na občnem zboru slavnostno sprejeli večje število mladih ljudi v članstvo.

Nekatere terenske organizacije bo treba morda združiti, da bi tako izboljšali delo odborov. Morda bi kazalo združiti organizacije SZDL Zavodna in Čret, Breg ter Polule ali Dolgega polja in Nove vasi, vendar bodo o tem odločali člani sami. Na občnih zborih bodo morali člani skrbeti, da bodo v nove odbore izvolili najboljše, dela voljne in sposobne ljudi.

Precejšnja sredstva za popravilo in urejevanje šolskih prostorov

Izmed 25 poslopij, kolikor jih doslej zasedajo vzgojne ustanove v žalski občini, je le nekaj tako urejenih, da so primerne. Mnoge med njimi pa že nekaj let kriče po popravilu, adaptaciji, ureditvi. Šolam ne manjka le učilnic, ampak predvsem pomožnih prostorov: kuhinj, jedilnic, kabinetov, telovadnic, delavnic, stanovanjskih prostorov itd. Nekatere šole še nimajo dobre pitne vode ali pa imajo slabo urejene sanitarne naprave brez tekoče vode, že več let ni bilo mogoče povsem prepleskati nobenega šolskega poslopja. Saj bo kmalu držala upravičena zbadljivka, da imamo lepše urejene točilnice kakor učilnice.

Redna proračunska sredstva, s katerimi razpolagajo šole vsako leto, ne zadoščajo niti za najnujnejša manjša popravila. Čeprav bi morali celotno notranjščino šole prepleskati vsaj vsako drugo leto, stranišča pa celo večkrat letno, se pleskajo naše šole po obrokih. Letos okna, drugo leto učilnice, tretje leto hodniki in stranišča, fasade pa sploh ne gre šteti sem, ker bi tako rabili ves šolski proračun, če bi hoteli šolo tudi na zunaj narediti mikavnejšo. Tako se to »kolobarjenje« ponavlja že vsa leta na škodo vzgoje in zdravja naših najmlajših, da ne omenjamo tudi materialne škode, ki se dela ob propadajočih šolskih poslopjih.

Zato je letos občinski ljudski odbor Žalec na predlog sveta za šolstvo dodelil šolam preko 3 milijone din izrednih sredstev za najnujnejša popravila in ureditve šolskih poslopij. S temi sredstvi bodo zgradili vodnjak v Letušu, napeljali nov vodovod v šolo Marija Reka, napeljali vodovod in obnovili cevi v šoli Galicija, popravili in uredili ostrešje v Veliki Pirešici, sanirali sanitarne naprave v žalski šoli, uredili stanovanjsko poslopje za otroški vrtec v Libojah, izboljšali razmere na šoli Liboje, Polzela, itd.

Nekaj šol je še vedno slabo oskrbljenih z vodo. Tako imajo vodnjake le zunaj šolskih poslopij še šole: Pirešica, Ponikva, Andraž, Gomilsko, Griže, Orla vas, Petrovče, Polzela, Prebold, Tabor. Šola Braslovče je bila letos priključena na vodovod. Drugo leto bodo dobile priključke verjetno tudi šole v Preboldu, Polzeli, Taboru, Gomilskem, Žalcu in Petrovčah. Nekatere dolinske šole, ki se doslej oskrbujejo z vodo s pomočjo motorne črpalke, bodo te naprave kasneje lahko odstopile okoliškim šolam. Tako bo vsaj v treh letih mogoče vse šole opremiti s tekočo pitno vodo. To pa je že precejšen napredek.

J G

GOZDNI DELAVCI SO ZBOROVALI

Pred dnevi so se tudi gozdni delavci iz Slov. Konjic zbrali na občnem zboru sindikalne podružnice. Čeravno je večina izmed njih doma izven Konjic (Rakovec, Hudinja, Vitanje, Špitalič), jih je le malo manjkalo. Pogoji dela in oddaljenost delovišč, ki so raztresena po Konjiški gori in na Pohorju, ne dovoljuje, da bi se med letom lahko večkrat sestali. Zato je tudi občni zbor pri njih vedno dobro obiskan.

Med letom so imeli vrsto sestankov na posameznih deloviščih, kjer so razpravljali o vseh tekočih nalogah. O delu sindikalne podružnice so jim poročali njihovi odborniki, člani delavskega sveta pa so poročali o delovanju organov upravljanja v podjetju. Delegat s kongresa delavskih svetov pa jih je seznanil z njegovimi napotki.

Knjige za kmečko polico

PREBIRALNI GOZDOVI NA SNEŽNIKU

Kot 4. zvezek zbirke strokovnih in znanstvenih del, ki jo izdaja Inštitut za gozdno in lesno gospodarstvo Slovenije je izšlo v založbi »Kmečke knjige« v Ljubljani delo PREBIRALNI GOZDOVI NA SNEŽNIKU. V tej — kakor beremo v podnaslovu — vegetacijski in narodnogospodarski monografiji so zbrani izsledki proučevanja gozdnega gospodarstva na Snežniku, ki ga je opravil po svojih sodelavcih Inštitut za gozdno in lesno gospodarstvo Slovenije. Za ta raziskovanja je bil posebej določen gozdni revir Leskova dolina v gozdnem masivu Snežnika. V knjigi je na 164 straneh velikega formata enajst razprav sedmih avtorjev. Delo sta uredila dr. Vladimir Tregubov in ing. Martin Šokl. Besedilo je izpopolnjeno s številnimi tabelami, slikami, kartami, shemami in drugimi grafičnimi prikazi. Vsak članek ima povzetek v francoščini. Delo prikazuje resnost raziskovanj naših gozdarskih strokovnjakov in je potrebno vsakomur, ki se bavi z gozdarstvom in lesno proizvodnjo. Knjiga se dobi v knjigarnah in pri založbi »Kmečka knjiga«. Cena 850 din.

c. k.

LED JE PREBIT

V LAŠKI OBČINI SO ZAČELI USTANAVLJATI PROIZVODNE SKUPNOSTI

»Led je prebit«, tako pravijo strokovnjaki in predstavniki kmetijskih zadrug v laški občini, če jih povprašaš, kako je pri njih z ustanavljanjem proizvodnih skupnosti. Doslej sicer ne morejo pokazati na tem področju večjih uspehov, saj je šele začetek. Z raznimi predavanji, dokazovanji ter praktičnimi poskusi in z materialno pomočjo v obliki kratkoročnih kreditov kmetijskih zadrug so napravili prvi korak pri iskanju oblik boljšega kmetovanja.

Letos so krompirjeve proizvodne skupnosti dosegle nepričakovan donos krompirja, in sicer 360 m³ na ha, na kar so kmetovalci prav ponosni. V teh dneh bodo prejeli 250.000 din nagrade, katero bodo koristili pri svojih načrtih za čim smotrnejše pospeševanje kmetijstva. Tudi žitne skupnosti so letos že obstajale, vendar se kmetovalci iz okoliša Rimskih Toplic zaradi mraza in toče v času zoritve ne morejo pohvaliti z večjimi donosi. Te skupnosti bodo prihodnje leto nadaljevale s svojim delom in upajo, da bo uspeh takrat večji.

Na področju laške zadruge ustanavljajo lanene skupnosti. Zadruga je že sklenila za 8 ha površin pogodb ter menijo, da se bo ta površina v prihodnjih dneh podvojila. Ravno tako nameravajo ustanoviti skupnost za gojitev jagodičevja. To skupnost bi ustanovili že prej, toda okrajna komisija za rajonizacijo je izločila nižinski predel laške zadruge za gojitev črnega ribeza. Na zahtevo samih kmetovalcev pa so ta načrt opustili in kmetijska zadruga je že naročila ribezove sadike. Laška zadruga bo poskusila tudi z žitno skupnostjo, vendar si ne obeta nekih posebnih hektarskih donosov, ker ni za to večjih njivskih površin razen na področju Vel. Grahovč, Debra in Strmca. Za gojitev krompirja so predeli okoli Laškega zelo primerni in bodo skušali prihodnje leto v krompirjevo proizvodno skupnost zajeti vsaj 50 ha površin.

Kmetijska zadruga v Rimskih Toplicah pa ima nalašč primerno lego za gojitev hmelja. Zato so se odločili, da bodo ustanovili hmeljarsko skupnost. Prvi pobudnik je bilo kmetijsko gospodarstvo, za njim pa so sledili še ostali zadružniki. V ta namen so že zrigolali na kmetijskem posestvu 6,5 ha in pri zadružnikih 3,5 ha zemlje. Hkrati pa pripravljajo tudi vso potrebno tehnično dokumentacijo in gradbeni material za graditev hmeljske sušilnice. Na tem področju je pred vojno hmelj že rastel. Bil je dobre kvalitete, zato menijo, da bo ta skupnost najbolje uspevala.

Poglavje zase pa so živinorejske skupnosti, saj so doslej zadružniki za njih pokazali najmanj zanimanja. Kmetijska zadruga je že sklicala več sestankov z živinorejci, da bi jim prikazala koristnost pitanja mlade živine. Vendar doslej ni uspela. Kmetovalci so nezaupljivi do ugodnosti, ki jim jih nudi pogodbeno pitanje in se raje oklepajo dosedanjega načina vzreje dorastlega goveda. Kljub kmečki konservativnosti, zadruge ne nameravajo vreči puške v koruzo in upajo, da bodo tudi na tem področju sčasoma prebile led.

-- m

VISOK OBISK V VELENJSKEM RUDNIKU

Pred dnevi sta obiskala velenjski rudnik dva predstavnika OZN. Zanimala sta se predvsem za delavsko samoupravljanje. To je ponoven dokaz, da je delo v velenjskem rudniku znano in vrednoteno tudi izven naših meja.

ŽENA IN DOM

ČETRTOŠOLCI, POZOR!

Mnogi starši so mnenja, da so roditeljski sestanki po naših šolah zadnje čase preredki. V neki meri ta trditev sicer drži, vendar verjetno šolska vodstva in smatrajo za potrebno, da bi pogosteje sklicevali razredniki sestanke z roditelji. Starši, ki budno nadzorujejo uspeh svojih otrok, si navadno sami najdejo čas, da obiščejo v šoli profesorja, pri katerem njihov dijak »bolj slabo vozi«. Žal pa praksa še vedno kaže, da prav tistih staršev, katerih dijaki slabo napredujejo, navadno nikoli ni v šolo (često niti na roditeljski sestanek), da bi se pri razredniku pozanimali za uspehe, odnosno neuspehe svojega dijaka.

Neka mati mi je te dni potožila, da si je njen nadebudni sinek v drugem četrtletju nabral že 4 »cveke« ter obsojala razrednika, ker je o slabem uspehu ni obvestil. »Včasih so morali dijaki vsak nezadosten red prinesti staršem v podpis — je dejala — zdaj pa čakajo, da šele iz izpričevala zvemo za slab napredek.« Z najrazličnejšimi vzdevki je obmetavala profesorje in njen miljenček je izpadel kot žrtev krivičnega prestrogega in prenervoznega profesorja.

Verjetno mi je zamerila moj »očitek«, da bi starši sami morali otroka vzgajati v odkritosrčnosti in zaupnosti, da bi otrok sproti povedal doma, če je dobil nezadostno oceno iz tega ali onega predmeta. Tudi na mojo pripombo, da bi se morala sama pozanimati v šoli za napredek svojega otroka, se je užaljeno namrdnila, češ, pa bi me naj poklicali, ali pa organizirali pogostejše roditeljske sestanke.

Menim, da so pri nas le redki primeri, da bi profesor znejevoljen sprejel pred pavzo ali po njej roditelja, ki je prišel vprašati po učnih uspehih svojega dijaka. O tem se bo lahko prepričala tudi užaljena mati, ki mi je dala povod za ta članek.

Brezdvoma je med našimi starši še mnogo takih, ki bodo šele v polletnem izkazu zvedeli, kaj in kako je delal njihov dijak. Na zadnjem roditeljskem sestanku je razrednik posebej poudarjal potrebo, da bi prav starši četrtošolcev morali s posebno budnostjo zasledovati uspehe svojih dijakov — in to iz dveh razlogov: odlični dijaki četrtošolci bodo oproščeni mature (živčna napetost maturantov, daljše počitnice!) in odlični dijaki, ki bodo prestopili na drugo šolo, bodo spričo številčnega kritičnega izbora imeli prednost pri sprejemu. Precej dijakov se bo gotovo odločilo za srednjo tehnično, ekonomsko ali učiteljišče. Povprečnih dijakov bo več ko preveč in bodo šole lahko izbirale samo odlične in prav dobre dijake.

Torej četrtošolci — s podvojeno marljivostjo v drugo polletje! Dolžnost staršev pa je, da dijaka, predvsme četrto in osmošolca, razbremenijo vseh drobnih domačih del (zlasti na podeželju), istočasno pa navežejo s šolo tesnejše.

ŽAGOVINA KOT ČISTILNO SREDSTVO

Žagovino je možno uporabiti v najrazličnejše svrhe v gospodinjstvu. Od časa do časa lahko z njo očistimo parkete. V ta namen jo nekoliko navlažimo s terpentinom, posipljemo po parketu in čez nekaj časa pometemo z metlo. Parket zatem še dobro obrišemo z mehko volneno krpo. Žagovina pobere vso nesnago in ostane parket po takem čiščenju dolgo časa čist in svetel. Z žagovino pa lahko čistimo tudi navaden lesen pod, le da jo v tem primeru ne navlažimo s terpentinom, temveč z navadno vodo.

Za posipanje poledice je žagovina tudi bolj primerna kot pepel in jo v mestu kot v podeželju radi uporabljamo v te namene.

Žagovina je tudi odlično sredstvo za pakiranje sadja. Sadje, spravljeno v žagovini, se bo obdržalo vso zimo.

Kogar rado zebe v noge, si bo pozimi napravil blazinice, ki bo jih napolnil z žagovino in dal v čevlje. Gospodinja pa bo z žagovino napolnila tudi dolge blazine, ki bo jih dala med okna ali balkonska vrata, da ne bo »pihalo« v stanovanje.

S fino žagovino tudi najlaže osušimo razni nakit, ko smo ga čistili s to ali ono tekočino. S segreto žagovino pa bomo čistile tudi naše krzno na ta način, da bomo žagovino z rokami utrle v krzno, nato pa nekoliko pomencale in stresle.

UPORABA PEPELA V GOSPODINJSTVU

Ponekod še danes uporabljajo gospodinje pepel od drv za pranje perila. V mestu so seveda pepel že zdavnej izpodrinila sodobna pralna sredstva, vendar je pepel pri mnogih gospodinjah še vedno v časti. S pepelom odlično očistimo kovinske predmete. Na deželi gospodinje še vedno poznajo običaj, da zvečer z vlažnim pepelom pokrijejo žareče oglje, ki se tleče obdrži pod pepelom vso noč. Gospodinja na ta način prihrani na šibicah. Pepel je tudi odlično sredstvo za konserviranje. Jajca, na primer, zakopana v presejan pepel, ostanejo dolge mesece sveža in se na ta način shranjena lahko tudi prevažajo, kot transportno blago.

Neprijetni duh po ribah bo gospodinja tudi najučinkovitejše in najprej odpravila iz rok, če si jih bo zmencala z vlažnim pepelom in nato sprala s hladno vodo. V tem primeru je bolje uporabljati pepel od premoga.

iz Celja in zaledja

Tovarna emajlirane posode bo gradila okrog 200 stanovanj

Če bo Tovarna emajlirane posode v Celju hotela nemoteno obratovati, bo morala v kratkem obdobju zgraditi približno 200 stanovanj za svoje delavce in nameščence, saj veliko število njihovih zaposlenih ljudi živi v zelo slabih stanovanjskih pogojih, kar gotovo negativno vpliva na proizvodnjo. Zato se je tovarna odločila, da bo v bližnji bodočnosti na kompleksu, ki leži med Mariborsko, Dečkovo in Pokopališko cesto ter reguliranim travniškim potokom gradila večje stanovanjsko naselje. Po predhodnem soglasju občinskega LO Celje je kot investitor pred kratkim že naročila nujno izdelavo idejnega zazidalnega načrta in poverila to delo projektantu inž. arh. Milovanoviću pri Projektivnem biroju v Celju. Načrt je že izdelan kot idejni urbanistični načrt, kot prva zazidalna skica in se bo obravnaval še na pristojnih mestih. Kot nadaljna faza tega načrta pa bo sledil še generalni — glavni urbanistični načrt tega naselja.

V načrtu je za gradnjo predvidenih 200 stanovanj in to: 3 reprezentančna stanovanja, 40 trosobnih, 117 dvosobnih, 30 enosobnih stanovanj ter 10 garsonier za samce.

Izbrani zazidalni kompleks je po zadnjem idejnem načrtu inž. Stermeckega že bil predviden kot stanovanjski predel. Za investitorja je lega tega kompleksa zelo ugodna, ker leži v neposredni bližini tovarne, Mariborska magistrala pa loči industrijski predel od stanovanjskega. Poleg tega je ta kompleks izven rajona industrijskih cinkarniških plinov. Izgradnja tega zazidalnega kompleksa bo razbremenila mestni promet v središču, naselje bo v bližini najlepšega bodočega mestnega parka na Golovcu, v bližini bo tudi nova osemletka na Hudinji. Nasploh pa bo uvedba zazidalnega okoliša v tem kraju zelo ugodna za ves industrijski predel Celja, saj se bo lahko zahodni del od zajetega kompleksa v kratkem, ko bo urbanistični načrt Celja razvozljal prometnice, tudi obdelal kot zazidalni okoliš za druge investitorje iz industrijskega rajona.

Končno pa izbrani kompleks tudi ni napoti nobenemu problemu splošnega urbanističnega načrtovanja mesta, posebno pa ne ureditvi novih prometnih magistral.

NAŠI PIONIRJI V PRIČAKOVANJU DEDKA MRAZA

Že nekaj tednov so po vseh šolah našega mesta in okraja živahne priprave za praznovanje Novoletne jelke. Pionirji se istočasno z ihto predpolletne šolske napetosti pridno učijo raznih igric in recitacij. V teh pripravah so pokazali mnogo iznajdljivosti in samoiniciative. Zaradi pomanjkanja prostorov bodo po vseh šolah kulturni programi v večjih izmenah, prilagojeni starostni dobi mlajših in starejših pionirjev. Kolektivne pogostitve pa bo verjetno imel vsak razred zase.

Pionirji pridno zbirajo prispevke iz lastnih prihrankov. Vsi odredi so zaprosili pomoči tudi razne celjske delovne kolektive, vendar je bil doslej odziv zelo slab. Pomoč odredom so dali le tisti kolektivi, ki imajo patronat nad pionirskimi odredi posameznih šol. (Cinkarna je prispevala izdatno pomoč I. gimnaziji, OZZ II. gimnaziji — manjše prispevke pa so darovala tudi druga podjetja, o katerih pa danes še nimamo točnih poročil).

Za praznovanje Novoletne jelke se zelo zanima Društvo prijateljev mladine in občinska pionirska komisija. V mestu bo društvo postavilo nekaj smrečic za novoletno razpoloženje. Pomagalo pa bo organizirati tudi kulturne prireditve za predšolske otroke. Za te najmlajše bo organiziranih več lutkovnih predstav, ki jih vodijo na II. gimnaziji tov. Tone Zorko in Kavčič ter učitelji I. in II. osnovne šole. Za predšolske otroke pripravljajo Novoletno jelko tudi nekateri odbori SZDL. Mestno ljudsko gledališče bo pripravilo mladini »Jurčka«, društvo Svoboda pa »Tončka«.

Občinski odbor SZDL je mnenja, da mora biti letošnja Novoletna jelka praznik vseh otrok, zato je prav, da bi bile obdaritve (kjer pač bodo) kolektivne (razni športni rekviziti, radio, in podobno). Tako naj bi se v te namene organiziral skupen fond, ki se bo pravilno razdeljeval raznim pionirskim odredom.

CENE NA CELJSKEM TRGU V TEM TEDNU

(Cene v oklepaju veljajo za privatni sektor).

Krompir 12—14 (15—18), čebula 40—70 (70—100), česen 160 (180—250), fižol v. 80 (70—90), fižol n. 56 (50—60), solata 30—60 (40—80), cvetača 70 (—), špinača 60 (100—150), radič — (200—250), motovilec 100 (100—150), zelje gl. 12—18 (14—40), zelje rib. 40 (40—45), repa sv. 8 (15—20), repa rib. — (25 do 35), pesa 30— 35 (35—40), ohrovt — (25—40), peteršilj 40 (40—60), zelena 40 (40—60), korenček 30—50 (20—80), koleraba 20 (30—40), hren — (180), kis — (40), sadje suho — (80—100), slive suhe 280 (100—130), fige suhe 160—200 (—), gobe suhe — (1500), orehi celi 220 (220), orehi luščeni 700 (700), orašidi 380 (—), rozine 400 (—), med v steklenicah 100—250 (—), limone 300 (—), pomaranče 400 (—), mleko — (36), skuta — (160), smetana — (240), maslo — (490—560), kure — (450—650), piščanci — (220—370), jajca 22—24 (22 do 25), sir trdi — (380), koruza — (40—45), pšenica — (45—55), oves (40—45), ječmen — (40—45), zajci — (200—600), jabolka 60—80 (40—80), buče jed. — (15—20), ribe — (160), nešplji — (50—60), paprika 44 (45), paradižnik — (80).

Gibanje prebivalstva

V času od 7. do 14. decembra 1957 je bilo rojenih 31 dečkov in 27 deklic.

Poročili so se:

Miroslav Maček, strojni ključavničar iz Celja in Ana Drame, uslužbenka iz Pustik, Robert Sordini, šofer in Ana Ahačič, nameščenka, oba iz Celja. Stanislav Pesan, mizarski pomočnk in Milena Kadilnik, delavka, oba z Celja. Anton Vuzem, poljski delavec iz Polč in Marija Pajmon, kuh. pomočnica iz Ljubljane. Franc Dimec, pastizer iz Ostrožnega pri Ponikvi in Uršula Zorin, šivilja iz Celja. Stanislav Sket, mizarski pomočnik in Ivanka Mavrovič, pletilja, oba iz Celja, Maksimilijan Redjko, elektrotehnik in Magda Lečnik, profesorica, oba iz Maribora, Karel Kramer, gradbeni tehnik in Silva Gajšek, nameščenka, oba iz Celja. Alojz Sekoranja, priučeni klepar in Vida Grobin, poljska delavka, oba iz Celja.

Umrli so:

Rupert Kumpler, upokojenec iz Zg. Zreč star 58 let, Jakob Rebou, kmetovalec iz Celja, star 88 let. Franc Voga, poštni upokojenec iz Celja, star 63 let, Alojzija Wohlmuth, učiteljica glasbe iz Celja, stara 58 let, Ivan Fijavž, podpiranec soc. skrbstva iz Slov. Konjic, star 55 let. Erika Cvikl, otrok iz Brde, stara 8 mesecev, Mihael Fijavž, posestnik iz Polene pri Slov. Konjicah, star 53 let. Alojz Stepinšek, upokojenec iz Lončarjevega dola, star 60 let. Antonija Žagar, šolarka iz Blatnega vrha, stara 11 let.

Študenti in štipendije

(Pismo uredništvu)

S študentskimi štipendijami je nekako tako, kot tisto s cvetom marjetice: bo, ne bo, bo... V drugi polovici meseca tako skoro vsak dan ugibljejo nekateri študentje. Čeprav štipendijske pogodbe določajo, da mora plačnik poslati štipendijo do 6. v mesecu za naprej, morajo včasih študenti čakati na denar do 25. ali še dalj. Toda vse takšne »rekorde« je v letošnjem novembru potolkla občina Rogaška Slatina. Za mesec november do danes še sploh ni poslala štipendije. Mimogrede povedano, je bilo to lepo darilo za največji praznik — 29. november — ker so morali nekateri študenti kar v Ljubljani ostati, ker niso imeli denarja za pot. Tisti pa, ki so se nekako prebili domov, pa so lahko kar tam ostali, predavanja pa za kakšen mesec obesili na klin.

Ali takih nepravilnosti v bodoče res ne bi bilo mogoče odpraviti?

Lipnik Jože
Vrhe nad Laškim

OB PRIČAKOVANJU NOVOLETNE JELKE

Mladinski praznik, Novoletna jelka trka na vrata po vseh domovih, šolah in organizacijah, koder se zbirajo otroci in naša mladina. Priprave za praznovanje Novoletne jelke so v polnem teku. Posebno pionirski odredi so pridno na delu, da bi pripravili čim lepši sprejem Dedka Mraza. Koder stoje ob njihovi strani agilni starešinski sveti, je delo tem lažje. Skoro povsod pripravljajo lepe kulturne programe.

Da bi tudi odrasli prispevali svoj delež, zbirajo denarna sredstva, da bi z njimi razveselili našo mladino. V veliko in hvaležno pomoč so jim naša podjetja, njihovi delovni kolektivi, ki jim je mladina posebno pri srcu. Sicer nekoliko pozno začeta akcija za zbiranje sredstev za Novoletno jelko pri občinskih odborih SZDL ponekod lepo napreduje. V poseben sklad bi naj združili vse prispevke v občini, od koder bi potem delili podpore po pravično določenem ključu otroškim ustanovam in pionirskim organizacijam.

Lep vzgled je dala občina v Slov. Konjicah, kjer bodo iz občinskih sredstev okoli 200.000 din podelili kolektivna darila vsem pionirskim odredom v obliki opreme za ročne delavnice na vseh šolah. Socialistična misel prihaja s takim načinom obdarovanja do najlepšega izraza.

Tudi po drugih občinah so na predlog in sklep okrajnega plenuma SZDL začeli uvajati tak način praznovanja Novoletne jelke. V kolikor letos še ne bo moč izvesti tega umestnega sklepa povsod, skrbimo, da ga pravočasno in popolneje organiziramo v bodoče.

OBRATNA AMBULANTA CINKARNE POSREDUJE IZKUŠNJE...

Stisnjena med kopalnicami, izpostavljena prahu, dimu in ropotu se nahaja v vse prej kot v primernih prostorih obratna ambulanta celjske Cinkarne. Maloštevilni zdravstveni kader (1 splošni zdravnik, 1 dentist, medicinski sestri, varnostni tehnik in administratorka) opravlja preventivno in kurativno službo nad približno 1300 zaposlenimi, kot jih trenutno šteje Cinkarna. In opravljajo jo s čudovito vztrajnostjo, vestnostjo in požrtvovalnostjo. Pri tem pa so uspehi te, v tako skromnih pogojih razvijajoče se ambulante, znani daleč naokrog. V delu in uspehih cinkarniške ambulante si nabirajo izkušnje najrazličnejša podjetja, organizacije, zdravstvene ekipe itd. Tako je ambulanto pred dnevi obiskala skupina varnostnih tehnikov iz ljubljanskega okraja. Nedavno so jih obiskali tudi obratni zdravniki iz bratske republike Srbije. Pretekli teden so pa prišle v ambulanto celjske Cinkarne tudi tečajnice iz ljubljanskega HZ — bodoče industrijske medicinske sestre, da bi si že pred nastopom službe v industrijskih središčih nabrale bogate izkušnje priznane celjske obratne ambulante.

Obratni zdravnik dr. Hrušovar je zbranim tečajnicam govoril o vlogi industrijske medicinske sestre, potem pa jih je seznanil tudi z delom, uspehi in problemi te ustanove.

(O uspehih te vzorne ambulante bomo pisali prihodnjič).

POSEGAJTE PO KNJIGAH »PREŠERNOVE DRUŽBE«

Poverjeništvo za »Prešernovo družbo« pri sindikalni podružnici Železarne Štore, ki ga že več let uspešno vodi tov. Jernejšek in kateremu je v pomoč 16 poverjenikov po obratih in delavnicah, je vseskozi delalo uspešno. Letos so pridobili 445 rednih naročnikov knjig »Prešernove družbe«. Kljub tej prizadevnosti pa je število naročnikov letos nekoliko padlo. Zato naj bi sindikalna organizacija izvedla široko agitacijo, da bi te koristne in cenene knjige prišle v roke vsakega delavca.

BIVŠI BORCI V VELENJU

so na nedavnem občnem zboru sklenili, da bodo kot doslej skrbeli za otroke padlih borcev, da bodo pomagali urediti rudarski muzej, ki bo imel tudi oddelek iz NOB. Pohvalno je tudi njihovo prizadevanje za zbiranje dokumentarnega gradiva iz NOB, ki ga bodo izdali v posebni knjigi.

Kronika nesreč

V pretepu je bil težko poškodovan Adolf Kolenc iz Lave. Našli so nezavestnega v hlevu. Karla Križnika iz Paridola pri Šentjurju je v pretepu nekdo z nožem zabodel hrbet. Oba poškodovanca se zdravita v celjski bolnišnici.

V Levcu si je pri delu na stroju poškodoval desno roko Franc Gros iz Celja.

Jože Hanjšek iz Lisc je padel tri m globoko na neki gradnji v Žalcu. Dobil je težje notranje poškodbe.

Pri delu v Cinkarni je dobil težje notranje poškodbe delavec Jože Grobin.

V rudniku Pečovnik si je pri delu poškodoval nogo Martin Peganc, doma iz Brstnika pri Laškem.

V Kovinskem podjetju v Celju se je pri varenju od gorečega plina vnela obleka delavcu Antonu Janu. Po sprednjem delu telesa in nogah je dobil težke opekline.

Marija Cic iz Arje vasi si je na križišču pri Petrovčah pri trčenju z nekim motornim vozilom zlomila nogo.

S kolesom je padel Anton Tovornik iz Slanc pri Teharjih; poškodoval si je rebra.

Pri padcu so si zlomili nogo: Neža Brecelj iz Liboj, Berta Štravs iz Vranskega in petletni Franc Valenčič iz Prekope pri Vranskem.

Po zgornji Savinjski dolini

PRIPRAVE ZA OBČNE ZBORE SZDL

Te dni so zaključili po vseh vaških odborih SZDL sestanke, na katerih so odborniki SZDL in člani Zveze komunistov razpravljali o pripravah na občne zbore vaških organizacij, ki bodo še ta mesec. Sklenili so, da bodo do občnih zborov vključili v organizacijo SZDL čim več novih članov, zlasti iz vrst mladine. Do občnih zborov bodo pripravili tudi programe dela, da bi na ta način vsebinsko izboljšali delo osn. organizacij Socialistične zveze.

ROGAŠKA SLATINA BO GRADILA 8 STANOVANJSKIH BLOKOV

Kot povsod, je tudi v Rogaški Slatini stanovanjsko vprašanje zelo pereče. Za zdravilišče pa je to vprašanje pereče tembolj, ker stanujejo zdravniki in zdraviliški uslužbenci v objektih, ki so sicer namenjeni zdraviliškim svrham. Zato se je uprava zdravilišča odločila graditi osemstanovanjski blok za zdraviliške uslužbence, ki stanujejo danes v Zagrebškem domu.

Idejne načrte za novi blok je Projektivni biro v Celju že izdelal. Po načrtih bodo tu stanovanja precej obsežna in bodo imela poleg dnevne sobe 2 spalnici (za starše in odrasle otroke), kabinet, kuhinjo z jedilnim kotom, predsobo, shrambo za živila ter sanitarije. Poleg osmih stanovanj bo blok imel še 4 garsoniere, ki bodo prav tako imele ves nujen konfort, v pritličju pa stanovanje za hišnika.

Razumljivo je, da bodo stranke z manjčlansko družino lahko oddajale odvečne sobe tudi v najem.

Zdravilišče bo začelo nov blok graditi že v letošnji zimi, če bo vreme ugodno za gradnjo.

UČITELJI TUDI KUHARJI

Po vseh šolah v rogaški občini imajo organizirane šolske kuhinje, ki več ali manj v redu poslujejo. Težave imajo s preskrbo, saj dobivajo mleko, sir, i. dr. iz Celja, kar je zaradi oddaljenosti in slabe povezave večkrat vzrok, da prihajajo pošiljke z zamudo in neredno. Da šolske kuhinje sploh poslujejo, je zasluga požrtvovalnih učiteljev, ki so poleg rednega dela še kuharji. Kuhajo kar na majhnih štedilnikih v svojih stanovanjih. Razumljivo je, da je to precejšnja ovira in imajo otroci največkrat kar mrzlo malico. Zaenkrat se na ta način hranijo v šolah vsi, prihodnje leto pa bo treba njihovo število verjetno omejiti, seveda če se težave(zavida jim jih nihče) ne bodo dale premostiti. V šolah se bodo lahko hranili samo najpotrebnejši in socialno šibki otroci.

Še to! Starši plačujejo za svoje otroke mesečno po 100 oziroma 200 dinarjev v sklad šolske kuhinje. To ni veliko in lahko zmore vsak.

RESNO VPRAŠANJE IN »REŠEN« ODGOVOR

Z možem se nikakor ne strinjam. On jé samo svinjino, jaz jo pa sovražim in hočem jesti teletino. Prepiri so na dnevnem redu. Kaj se mora najin zakon razbiti zaradi mesa? F. O

Ni treba. Zakonsko življenje je kompromis, zato se morate tudi vi in vaš mož odločiti zanj. Kako? Kuhajte samo krompir. To vam ne bo težko — cene svinjine in teletine vam bodo v pomoč pri tej odločitvi.

ZAKAJ NI V CELJU VEČ DOMAČIH FILMOV?

Na sestanku II. osnovne organizacije ZK IV. četrti v Celju smo razpravljali o predvajanju tujih in domačih filmov v naših kinematografih. Ugotovili smo, da je na sporedu le malo domačih in da večji del filmov, ki so bili lani nagrajeni na Puljskem festivalu, v Celju še nismo videli. Nasprotno pa je dovolj kavbojk in raznih tujih limonad. Želimo, da uprava celjskega kino podjetja javno odgovori, zakaj teh filmov še ni v Celju in kdaj jih bomo videli.

II. osn. organizacia ZKS
IV. četrt

Namesto uprave odgovarjamo mi. V Celju smo res videli malo domačih filmov, toda upoštevati moramo, da smo jih v Jugoslaviji od osvoboditve pa do danes naredili komaj 66 — videli smo vse, razen najnovejših, ki pa bodo v kratkem na sporedu. Kar se pa tiče »udeležencev« Puljskega festivala (vpraševalci imajo verjetno letošnjega v mislih), so bili v Unionu in Metropolu že predvajani »Ne čakaj na maj« (Vesna II), »Mihail Strogov« (koprodukcijski), »V mreži«, »Ni bilo zaman«, »Zenica«, »Tuja zemlja« in »Čeveljčki na asfaltu«. Ostali pa pridejo v prihodnjih mesecih, in to: »Pop Čira in pop Špira« (od 31. 12. 1957 do 4. 1.), »V soboto zvečer« (28. 3. do 30. 3.), »Mali človek« (31. 1. do 3. 2.), »Svojega telesa gospodar« (22. 3. do 26. 3.), Zbornik domačih barvnih risank (26. 5. do 29. 5.), »Naša pota se razhajajo« (14. 7. do 17. 7.).

Več pa jih na festivalu ni bilo. Še to! »Dober« ali »slab« spored v celjskih kinematografih ni naša posebnost. Tako je v vseh mestih v Jugoslaviji.

POHITETI BO TREBA S ČIŠČENJEM SADNEGA DREVJA

V mozirski občini se že pripravljajo na čiščenje in zimsko škropljenje sadnega drevja. O tej akciji so se pred dnevi pogovorili v Mozirju zaščitni referenti, zastopniki občine in poslovne zveze. Škropljenje bodo izvršile posebne ekipe pri kmetijskih zadrugah. Zadruge imajo dovolj škropilnic, in sicer 20 motornih ter 40 ročnih. Tudi s škropivi so dobro založene. Pred akcijo pa bodo zadruge organizirale za sadjarje in člane ekipe enodnevni seminar o škropljenju sadnega drevja.

Šadjarji v mozirski občini se iz leta v leto vedno bolj zanimajo za škropljenje in prav temu se je zahvaliti, da je področje te občine še neokuženo od ameriškega kaparja.

PREMALO OTROK V »VRTCU«

V rogaški občini imajo samo en »otroški vrtec« in to v Rogaški Slatini. Obiskuje ga 35 predšolskih otrok, kar je pravzaprav zelo malo, saj bi bilo to število lahko najmanj enkrat večje. Poleg tega se nekaj otrok še celo vozi iz Rogatca. To je problem zase. Na občini se dobro zavedajo, da je za malčka taka vožnja neprimerna stvar, zato resno mislijo na organizacijo »vrtca« tudi v Rogatcu. To se bo po vsej verjetnosti zgodilo že prihodnje leto. Kar se pa tiče premajhnega števila otrok, pričakujejo, da bodo lahko zainteresirali čimveč staršev, predvsem iz delavskih in uradniških vrst, da bodo pošiljali v »vrtec« svoje malčke, saj zaradi službenih dolžnosti v večini primerov ne morejo paziti nanje ves dan tako, kakor bi bilo potrebno.

VELIKO DEFEKTNIH OTROK

Relativna zaostalost in gospodarska nerazvitost rogaškega področja se odraža tudi na velikem številu defektnih otrok, kar je predvsem posledica precej razvitega pijančevanja. Ti otroci vsekakor ne morejo dohiteti svojih zdravih vrstnikov pri učenju. Ker je njihovo število precej visoko (okoli 100 v vsej občini) bodo ustanovili v Rogaški Slatini šolo za defektne otroke. Težave so predvsem s primernim strokovnim kadrom in — spet! — prostori.

IZ KOZJEGA

V Kozjem so prosvetni delavci doživeli za svoj trud prav lep uspeh. Dvorana je bila ljudem pretesna, toliko se jih je nabralo. Aktiv mladih zadružnikov je namreč prvič nastopil s svojimi 23 tamburaši in igral resne in poskočne. »Kar dobro so odbrenkali« si slišal med ploskanjem po dvorani.

Prav tako je prvič nastopil ženski pevski zbor tovarne »Kozjanka«. »O, ta bo pa še zrasel, če bo vztrajal«, so dodajali aplavzu. Posebno veseli so bili obiskovalci naše šolske mladine. Ta nastope vselej poživi, zato jo tako radi vidijo na odru.

Čebelarji od Planine do Podsrede so prišli dve zaporedni nedelji na tečaj na Pilštanju, kjer jim je predavatelj iz Celja govoril največ o vzreji matic. Letos je v zahodnem Kozjanskem medila hoja, ki ni vsakoleten dar prirode. Za organizacijo prevažanja čebel na paše bodo nekateri letošnji primeri poučni.

Celjsko avtobusno podjetje je ljudem s tem, da je uvedlo na Kozjansko še drugi avtobus, na moč ustreglo. Tudi dostava in odprema pošte je pri poštah, ki so jo dosedaj prevzemale z večernim avtobusom, za dan hitrejša.

KONJIČANI ŠE VEDNO BREZ RENTGENA

Čeprav je bilo že mnogo govora o tem, da bi naj Zdravstveni dom v Konjicah dobil rentgenski aparat, zaenkrat ni prišlo do uresničitve te prepotrebne želje. Sedaj se vozijo namreč na preglede v Celje, kar je vezano z zamudo časa in stroški.

Na nedavnem sestanku predstavnikov vseh večjih podjetij pa so obljubili denarno pomoč za nabavo rentgenskega aparata in vse kaže, da bo ta dolgoletna želja Konjičanov v krattkem le izpolnjena.

V KONJICAH NE POMNIJO TAKEGA OBISKA

Nastop Avsenikov s pevci je pretekli teden privabil v dvorano konjiškega kulturnega doma rekorden obisk. Vstopnice so bile do zadnje razprodane, v dvorani pa je bilo okoli 900 ljudi. Takega obiska v Konjicah ni bilo še pri nobeni prireditvi.

PRIPRAVE ZA OBČNE ZBORE SZDL V KONJIŠKI OBČINI

V konjiški občini so te dni sektorske konference odborov SZDL, na katerih razpravljajo o pripravah na občne zbore krajevnih organizacij SZDL. Občni zbori bodo zadnjo nedeljo v mesecu. Ob tej priliki bodo združili tudi nekatere manjše organizacije.

SPORT

Telovadnice so učilnice

Pred dnevi so v Celju zborovali učitelji in profesorji telesne vzgoje iz celjskega in trbovljskega okraja, ki jih združuje strokovno društvo. Tov. Karel Jug je v izčrpnem poročilu osvetlil vse pereče probleme s področja šolske telesne vzgoje. Brez dvoma drži ugotovitev, da so dosedanji materialni in kadrovski pogoji ovirali množičen razvoj telesne vzgoje in športa, da pa je bila v povojnem obdobju šolska telesna vzgoja še posebej zapostavljena. Kljub pomembnim izjavam najvidnejših državnikov tov. Tita, Colakoviča, Kardelja, Marinka in ostalih o veliki vrednosti telesne vzgoje in športa za vse naše ljudi, še posebej pa za mlado generacijo, pa vendarle opažamo, da nekateri krogi skušajo negirati vrednost šolske telesne vzgoje. Žal je več takih primerov celo med vodilnimi pedagogi! Res ne moremo razumeti, da je Pedagoški center v Ljubljani seznanjal inšpektorje za osnovne šole in upravitelje osemletk o vseh šolskih problemih, jih seznanjal z vsemi učnimi predmeti, le o telesni vzgoji na teh seminarjih ni bilo govora ... Takšen odnos kažejo danes tudi pri obravnavanju projektov za novogradnje šol, kjer enostavno črtajo zaradi »štednje« gradnjo telovadnic. Pri vsem tem se človek resno vprašuje — ali spada telovadnica v naših šolah k šolskim učilnicam, ali se v telovadnicah ne vzgaja in uči mladine, ali so ob sedanjem stanju našega šolstva telovadnice res luksuz? V celjskem okraju smo po osvoboditvi pridobili le dve telovadnici, zgradili oz. adaptirali pa vrsto novih šol! Zelo zelo skromna so bila sredstva za potrebe šolske telesne vzgoje v proračunih. Za izgradnjo telovadišč, nabavo rekvizitov in opreme skorajda ni bilo sredstev na naših šolah, za potrebe družbenih organizacij za telesno vzgojo in šport pa so se taka sredstva vedno našla. Zaradi tega bo v bodoče treba resno postaviti pred občine vprašanje izgradnje igrišč za šolsko telesno vzgojo, ki jih bo z malenkostnimi dotacijami lahko zgradila mladina sama. Postopoma pa bo treba misliti tudi na gradnjo pokritih prostorov, predvsem pri novogradnjah šol. Tu bi bilo treba skupne akcije s partizansko organizacijo. Kako velike so potrebe po teh prostorih v Ljubnem, Preboldu, Slov. Konjicah, Smarju pri Jelšah, Kozjem, Storah, Velenju, Vranskem, Dobrni in v samem Celju, kjer je občutna stiska z že obstoječimi telovadnicami. V Celju samem je sedaj vrsta novih šol, fond telovadnic pa se je s predvojnim stanjem zmanjšal za dve! Tako mora mladina iz ESŠ izgubljati dragocen čas za pouk telesne vzgoje, ki se vrši v domu Partizana v Gaberjah, ima pa poleg šole telovadnico, ki je zasedlo celjsko gledališče za kulisarno. Pri odgovornih činiteljih je že zmagala ugotovitev, da je telesno vzgojo na šolah smatrati za izhodiščno točko celotnega dela pri dvigu telesne kulture, zdravja in delovne sposobnosti ljudstva. Ne moremo pa še preko druge ugotovitve, da je pomanjkanje objektov za telesno vzgojo ter strokovnih kadrov v šolah in v družbenih organizacijah negativno vplivalo na vsebino in obliko dela.

V šolski telesni vzgoji imamo jasno postavljene cilje in naloge, ki jih ustvarjamo s konkretnim delom, z uresničevanjem učnih načrtov in programov. Le-ti so proizvod najnovejših znanstvenih dognanj iz tega področja, izhajajo iz objektivnih interesov društvene skupnosti in so usmerjeni v vsestranski razvoj učenčevih ustvarjalnih sil. S šolsko telesno vzgojo razvijamo v učencih smisel in razumevanje za napredna gledanja o vlogi telesne vzgoje v življenju človeka, učenci dobijo tu osnovno znanje o zdravem načinu življenja, o negi telesa, tu se razvijajo osnovna telesna gibanja in motorika zlasti v distih vajah in igrah, ki so potrebna v življenju. Šolska telesna vzgoja pomeni skrb za zdravje, za razvijanje delovne sposobnosti, za kulturno ustvarjanje in razvedrilo. Telesna vzgoja v šolah doprinaša k formiranju in utrjevanju socialističnih družbenih odnosov med učenci in razvija pri posameznikih takšne družbene lastnosti, ki doprinašajo k lažjemu vsklajevanju osebnih in društvenih interesov. Preko raznih oblik — razvedrilne, estetske in športno — tekmovalne aktivnosti — daje učencem spodbudo k ustvarjalni dejavnosti.

Orientacija družbenih organzacij za telesno vzgojo in šport, ki se prvenstveno borijo le za šolsko mladino, ni pravilna! Šolska mladina je še vključena v telesno vzgojo dva do trikrat tedensko, mladina, ki je izven šol. v naših podjetjih in na podeželju pa je pravzaprav brez telesne vzgoje in športa. Zato ni primerno, da se razne strokovne športne organizacije borijo za ustanavljanjem športnih aktivov in klubov na šolah. Prvenstvena naloga šol je, da skrbijo za razvoj zdrave telesne vzgoje, da pa so poleg rednega pouka telesne vzgoje tudi pobudnik za razvoj množičnega športa med mladino s prijemi kot so bili doslej v praksi — športni dnevi, tečaji v smučanju, plavanju, v tekmovanjih in podobno, na drugi strani pa mobilizator za vključevanje nadarjencev v odgovarjajoče družbene organizacije, kjer bi naj dobili potrebno specializacijo. Za ustanavljanje športnih klubov, sekcij in aktivov na naših šolah pa ni zrel čas tudi zaradi materialne plati, ker dokler ne bomo imeli sredstev za izvajanje in izpolnjevanje rednega pouka telesne vzgoje (ustrezne rekvizite in učila) tako dolgo ne moremo računati na široko mrežo teh organizacij, saj tudi ni sredstev za vključevanje šolske mladine v razne tekmovalne sisteme. Mladine je povsod dovolj. Zato bi naj bila prvenstvena skrb družbenih organizacij za telesno vzgojo in šport orientacija za vključitev zvenšolske mladine v njihove organzacije. Le tako bi napravili vsi korak naprej v razvoju naše telesne kulture nasploh in velik korak naprej v množičnosti.

To so v glavnem problemi, ki smo jih slišali na skupščini učiteljev in profesorjev telesne vzgoje. Prostor nas omejuje, da bi spregovorili še o njihovem velikem delu, ki so ga opravili v šolah, s prirejanjem seminarjev, tečajev, tekmovanj in z amaterskim delom v družbenih organizacijah. Novemu odboru predseduje tovariš Kokot Slavko.

V celjskem okraju 6000 smučarjev

Pred dnevi so zborovali smučarji SD Celje in delegati smučarskih društev ter aktivov s celotnega okraja. Omejili se bomo na skupščino Celjske smučarske podzveze, saj smo na njej slišali vse probleme, ki tarejo naše smučarje v vseh osnovnih organizacijah.

Na področju celjskega okraja je 15 smučarskih osnovnih organizacij in 25 aktivov, ki združujejo okrog 6000 registriranih in neregistriranih smučarjev. To je vsekakor najvišja postavka, ki jo kažejo družbene organizacije v številu svojega članstva. Podzveza pa si prizadeva, da bi mladinske in pionirske organizacije na šolah s pomočjo učiteljstva še ustanavljale smučarske krožke in aktive, da bi zajeli v ta zdravi šport še večje število mladih ljudi. Tako velika armada smučarjev pa zahteva večje število predanih delavcev organizatorjev, smučarskih učiteljev in vaditeljev, obenem pa tudi sodnikov za izvedbo smučarskih tekmovanj. Bolj smotrno kot v prejšnjih letih bo treba pristopiti tudi k odkrivanju nadarjencev v vseh smučarskih disciplinah — alpskih, v skokih in tekih — in jim omogočiti preko tekmovalnih tečajev in vadbe potrebno izpopolnitev za tekmovalno smučanje, k je vsaj v celjskem okraju v nazadovanju. Tu so še imena Uršič, Cetina, Nunčič in drugi v alpskem smučanju, ki pa za seboj nimajo vrednih naslednikov, v tekih sta svetli zvezdi Belajeva in Verk, v skokih pa je kvaliteta še čisto pri tleh. Za skakanje pa je mladina zelo navdušena, zraslo je tudi večje število skakalnic, le strokovnjakov ni, ki bi mladino popeljali v skrivnosti pravilnega skakanja. Močno se v zadnjih letih razvija sankanje, ki ima svoje okrilje tudi pod CSP. Na skupščini smo slišali o lepih načrtih za letošnjo sezono. Družba pa bo morala v bodoče izdatneje podpreti prizadevanje smučarskih delavcev za razvoj tega športa, da se ne bodo zgubljali v lovu za materialnimi sredstvi, za delo z mladino pa bi jim ne ostajalo dovolj časa.

Kaj imajo v programu smučarji za letos? Zopet se bodo trudili za razvoj v širino — za množičnost, ob tem ne bodo pozabljali za kvalitetno spopolnjevanje nadarjencev, izvedli bodo široko mrežo tekmovanj v vseh disciplinah, sdelovali s Partizanom in šolami ter vsemi ostalimi organizacijami pri razširitvi smučanja, ustvarjali smučarske šole, prirejali tečaje, izlete in podobno. Upamo, da bodo lahko pričeli kaj kmalu uresničevati svoje načrte, saj je sneg že pobelil bližnje vrhove, sili pa že tudi v celjsko kotlino. Smučarskemu društvu Celje predseduje v novi sezoni tov. Lužnik France, celjski smučarski podzvezi pa tov. Zen Jakob.

Bodoča orientacija - množičnost in kvaliteta

V kratkem presledku smo v Celju imeli dve pomembni smučarski skupščini — Smučarskega društva Celje in Celjske smučarske podzveze. Na obeh skupščinah smo slišali pereče probleme smučarskega športa, pa tudi razveseljiva poročila o dosedanjem uspešnem delu smučarskih delavcev.

Smučarji SD Celje so ugotovili, da so dosegli precejšnjo množičnost, saj šteje njihovo društvo 1284 članov, 12 učiteljev in vaditeljev smučanja, 28. sodnikov itd. Na smučarskih tekmovanjih so nastopali številni smučarji, zlasti ob celjskem smučarskem tednu (800)! Neugodna zima je sicer v mnogočem prekrižala velike načrte funkcionarjev, bilo pa je kljub temu veliko opravljenega dela. Med največje uspehe je šteti stalne smučarske šole na bližnjih celjskih smučiščih, kjer se je naučilo osnovnih smučarskih likov preko 550 mladine in pionirjev. Na tekmovanjih sta bila v ospredju v državnem merilu v alpskih disciplinah Uršič in Cetina Janko, v tekih pa sta bila Verk in Belajeva tudi stalna člana državne reperzentance. Teki se sploh zelo dobro razvijajo v Celju, dočim je alpsko smučanje, še posebej pa skoki v nazadovanju. Vzrok je iskati v predragi smučarski opremi, pomanjkanju materialnih sredstev, snega in smučarskih skakalnic.

Novemu 7-članskemu odboru predseduje tov. France Lužnik. Skupščina Celjske smučarske podzveze je v glavnem nakazala iste težave, s katerimi se borijo celjski smučarji. Lhko smo zadovoljni z množičnostjo, ki je rezultat prizadevanj vseh zadnjih let. Tako je v 15 društvih in 25 šolskih aktivih 3479 registriranih članov in 2504 neregistriranih pionirjev in mladine. Izvedenih je bilo 46 večjih in manjših tekmovanj, nastopilo pa je preko 2500 tekmovalcev, nadalje vrsta pomembnih tečajev za vzgojo vaditeljev in tehnično izpopolnjevanje smučarjev-tekmovalcev. Pri tem delu pa lahko trdimo, da je bilo v zadnjem času premalo skrbi za razvoj kvalitetnega smučanja. Že sedaj je treba misliti na izbor tečajnikov, perspektivnih alpskih smučarjev iz celotnega celjskega področja, ki bi jih bilo treba šolati skozi ustrezne tečaje, da se bodo usposobili za težja tekmovanja. Tudi skakalna šola je potrebna, saj se mladina v celjskem okraju močno navdušuje za skakalni šport. Brez dvoma bo močna vzpodbuda za nadaljnji razvoj smučarskih skokov republiški tečaj, ki ga bo v januarju vodil v Velenju tov. Janez Polda. Mnogo je bilo govora o množičnem smučanju, o nadaljnjem sodelovanju s Partizanom, šolami, sveti za šolstvo in telesno vzgojo, o potrebi večjega razmaha smučanja na učiteljišču , o prirejanju tečajev, o nastavitvi dveh profesionalnih smučarski učiteljev, ki bi v smučarski sezoni obiskovala teren in prirejala tečaje s šolsko mladino, o tekmovanjih za pionirje in mladino in končno tudi o zagotovitvi potrebnih materialnih sredstev za izvedbo vseh teh nalog. Pri volitvah je bil izvoljen 11-članski upravni odbor, ki ga bo tudi v novi poslovni dobi vodil tov. Jakob Zen.

Avto DKW
model 1953 z radio aparatom
po ugodni ceni naprodaj.
Informacije na tel. 24-23 — Celje.

V POCASTITEV PRAZNIKA JLA — ZIMSKO STRELIŠČE V CELJU

Celje doslej ni imelo zimskega strelišča, čeprav je nepretrgano delo za strelski šport nujno potrebno. Da bi strelskim organizacijam in vsem, ki skrbijo za izvenarmadno vzgojo prebivalstva omogočili zimske treninge, bodo del stavbe, katere lastnik je JLA, uredili v zimsko strelišče s prostori za okrajni in občinski strelski odbor.

Novo zimsko strelišče bo zgrajeno do praznika. Vrednost izvršenih del bo presegla 400.000 dinarjev. Celjska občina je prispevala 50.000 din, ostalo pa je prispevek obeh celjskih vojnih pošt v tem, da so vojaki in oficirji vneto gradili. Največ je prispevala k izgradnji enota iz Slandrove kasarne. Zimsko strelišče je lep prispevek pripadnikov armade našemu mestu in športnemu življenju, hkrati pa zgovoren dokaz, da med armado in prebivalstvom tudi v našem mestu ni nobenih razmejitev.

OB IZBIRI NAJBOLJŠIH ŠPORTNIKOV V CELJSKEM OKRAJU

Stara navada je po vsem svetu, da ob zaključku vsakega leta izbirajo po uspešnih nastopih najboljše športnike. Tudi pri nas smo v preteklem letu izvedli anketo med celjskimi srednješolci, letos pa jo prvič prireja tudi Radio Celje, ki anketira športne delavce mesta Celja. Uredništvo našega lista se je tudi letos opredelilo pri tej anketi na mladino celjskih srednjih in strokovnih šol. Tako bo zbralo okrog 2000 anketnih listov, katerih rezultate vam bomo objavili v novoletni številki našega lista.

KRATKE ZANIMIVOSTI

Na zadnjem plenumu Partizana v Celju sta prejela visoko priznanje za požrtvovalno delo v organizaciji Partizan tov. Koket Slavko in Vitanc Franc. Priznanje sta prejela od zvezne uprave Partizan Jugoslavije.

Na tekmah v vajah na orodju se je pred dnevi v Italiji prav dobro odrezal v dvoboju Slovenija : Italija celjski telovadec Šrot.

V Žalcu bodo tudi letos na Silvestrovo v popoldanskih urah organizirali po žalskih ulicah »Silvestrov tek« za športnike in telovadce športnih in partizanskih društev. Tek se bo pričel 31. t. m. ob 15. uri!

Atletska zveza Jugoslavije je nabavila 10 kinoprojektorjev, ki ... bo razdelila največjim klubom v Jugoslaviji, med njimi tudi AD Kladivarju.

Mladina I. gimnazije je zadnji športni dan preživela v orientacijskih pohodih, na katerih je dosegla prav dobre rezultate. Najbolj so bile navdušene mladinke, ki si v bodoče želijo še več takšnih športnih dni.

CELJSKI TEDNIK — IZDAJA OKRAJNI ODBOR SZDL V CELJU — UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR — ODGOVORNI UREDNIK TONE MASLO — UREDNIŠTVO IN UPRAVA: CELJE, TITOV TRG 3 — POŠTNI PREDAL 123 — TEL. UREDNIŠTVA 24-23, UPRAVE IN OGLASNEGA ODDELKA 25-23 — TEKOČI RAČUN 620-305-T-1-266 PRI MESTNI HRANILNICI V CELJU — IZHAJA VSAK PETEK — LETNA NAROČNINA 500 DIN, POLLETNA 250 DIN, ČETRTLETNA 125 DIN — ROKOPISOV NE VRAČAMO — TISK CELJSKA TISKARNA V CELJU

GPZ — OBRAT »PLANINA« CELJE

išče uslužbenko, ki poseduje prostore za pranje in sušenje perila na pralnem stroju, katerega poseduje obrat. — Nastop službe takoj, plača po tarifnem pravilniku.

TOVARNA EMAJLIRANE POSODE - CELJE

razpisuje naslednja delovna mesta:

OBRATNI ZDRAVNIK — šef
Pogoj: večletna praksa

HONORARNI ZDRAVNIK
Pogoj: večletna praksa

BOLNIČARKA
Pogoj: 2-letna praksa in izpit za bolničarko
Plača po Uredbi zdravstvene stroke z ostalimi dodatki

INŽENIR KEMIJE
Pogoj: večletna praksa

GRADBENI TEHNIK
Pogoj: 1—2-letna praksa

POMOČNIK RAČUNOVODJE
Pogoj: Ekonomska srednja šola

REFERENT ZA PROPAGANDO
Pogoj: Ekonomska srednja šola

Plača po tarifnem in premijskem pravilniku, ostalo po dogovoru.

OBJAVE in OGLASI

PODALJŠEVANJE VELJAVNOSTI OSEBNIH IZKAZNIC ZAMUDNIKOM

Matični urad Občinskega ljudskega odbora Celje obvešča prebivalce, bivajoče na območju matičnega urada Celje-mesto, da bomo podaljševali veljavnost osebnih izkaznic za zamudnike od 23. 12. do vključno 28. 12. 1957 vsako popoldne od 14. do 18. ure na matičnem uradu v Celju, Trg V. kongresa štev. 1, II. nadstropje, soba štev. 5.

Opozarjamo vse državljane, ki še nimajo podaljšane veljavnosti osebnih izkaznic, da to store v navedenem roku, ker v letu 1958 izkaznic ne bomo več podaljševali.

ZDRUŽENJE ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIKOV LR SLOVENIJE, PODRUŽNICA CELJE

obvešča vse svoje člane, da bo 6. redna letna skupščina v nedeljo, dne 22. XII 1957 s pričetkom ob 8. uri zjutraj v dvorani Sindikalnega doma na Slandrovem trgu.

Za člane udeležba obvezna!

Odbor

OBJAVA

Dne 23. t. m. ima telesno vzgojno društvo Partizan Šentjur svoj redni letni občni zbor v mali dvorani Zadružnega doma ob 18. uri. Občni zbor je izrednega pomena za bodoči razvoj športa in telovadbe v Šentjurju.

Vabimo vse Šetjurčane k polnoštevilni udeležbi.

Odbor

ZASTOPSTVO ZAVODA ZA ZAŠČITO MALIH AVTORSKIH PRAVIC V CELJU ...

V eni izmed prejšnjih številk smo objavili osnutek zakona o zaščiti avtorskih malih pravic. Medtem smo zvedeli, da je za celjsko občino že določen zastopnik zavoda, in sicer tovariš Janez Gogala.

Ker je treba vsako prireditev javiti zastopniku, je le-ta na razpolago strankam vsak torek od 15 do 15.30 na stanovanju na Ljubljanski 20, vsak petek pa od 15.30 do 17 v biroju za delo na Slandrovem trgu.

ŽREBANJE »LOTERIJE UMETNIŠKIH SLIK« PRELOŽENO

Zaradi tehničnih ovir je na podlagi dovoljenja državne loterije preložen datum žrebanja »Loterije umetniških slik« v Celju na 11. februar 1958. Žrebanje bo tedaj — pod nadzorstvom predstavnika državne loterije iz Ljubljane neprekinjeno. Shranite srečke!

TRGOVSKO PODJETJE KOZJE, razpisuje mesto poslovodje POSLOVALNICE »ZAGORJE«.

KŽ TEHARJE sprejme honorarnega knjigovodjo za samostojno trgovino s 1. jan. 1958.

SPREJMEMO trgovskega pomočnika (-ico). Trgovsko podjetje »CENTER«, Celje.

PRODAMO hišo, gospodarsko poslopje in 1 ha zemljišča v Podvrhu pri Braslovčah. Naslov v upravi lista.

PRODAM manjše posestvo (2,5 ha) z gozdom (za gospodarsko poslopje) v neposredni bližini Celja. Ponudniki naj javijo svoje naslove na upravo lista.

PRODAM parcelo z gradbenim dovoljenjem ob Ljubljanski cesti. Naslov v upravi lista.

PRODAM dve zajčji stajici (2 hlevčkov). Vrečar Milan, gostišče, Škofja vas.

PRODAM dobro ohranjen klavir znamke Stingel Pianino, rabljeno kuhinjsko kredenco belo pleskano, starinsko sobno kredenco masiven oreh, rabljen bojler za priključek k zidanemu štedilniku 150 l. Naslov v upravi lista.

PRODAM ugodno dograjeno hišo v Lipoglavu pri postaji, zaradi bolezni. Naslov v upravi lista.

PRODAM novo otroško posteljico in dva žična vložka. Lah Ernest, Celje, Trg Svobode 4.

PRODAM štedilnik. Razlagova, železniški blok.

MOHORJEVA DRUŽBA V CELJU proda rabljen pisalni stroj (majhen, prenosljiv).

KUPIM ENOSTANOVANJSKO HIŠO v dobrem stanju, z nekaj vrta v neposredni bližini Celja. TAKOJ VSELJIVO. Pismene ponudbe s polnim naslovom na upravo lista.

MANJŠE POSESTVO vzamem v najem. Naslov v upravi lista.

IŠČEM klavir pianino proti najemnini. Planina, Celje, Kocbekova 3/III.

IŠČEMO skladišče v centru mesta v velikosti 30 do 50 m². Plačamo dobro. Vprašati na upravi lista.

SPREJMEM sostanovalca. Naslov v upravi lista.

TRGOVSKI POTNIK išče opremljeno sobo. Plača dobro. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Mnogo odsoten«.

KDOR mi nudi prazno sobo, mu dam skoraj novo žensko italijansko kolo. Pismene ponudbe na upravo lista.

OPREMLJENO SOBO iščem nujno. Imam svojo posteljnino. Event. bi vodila gospodinjstvo zaposleni osebi za stanovanje. Ponudbe na upravo lista pod »Upokojenka-intelektualka«.

ZA DOGRADITEV HIŠE iščem posojilo v znesku 80.000 din. Ostalo po dogovoru. Naslov v upravi lista.

IZGUBIL sem plahto (cerado) za tovorni avtomobil na relaciji VRANSKO—TROJANE dne 19. 11. t. l. Prosim poštenega najditelja, da je vrne proti nagradi v Tovarno emajlirane posode Celje.

NA UNIVERZI v Ljubljani je promovirala za splošno zdravnico Škodnik Kristina-Zlata iz Trnovelj pri Celju. Čestitamo!

OPRAVIČUJEMO se cenjenim gostom, ker zaradi tehničnih ovir nismo mogli izvesti cvetličnega valčka dne 15. 12.

Gostišče, Škofja vas.

IZJAVA

Babovič Milan, delavec v celjski Cinkarni obžalujem in preklicujem neresnične besede, ki sem jih izjavil na občnem zboru sindikalne podružnice Cinkarne dne 17. 11. 1957, o Steiner Valterju. Bil sem napačno informiran.

ZAHVALA

Zahvaljujeva se prim. otr. bolz. dr. Marijanu Stegnarju, zdravnici dr. Mohletovi, zdravniku dr. Boku, vsem sestram in strežnemu osebju za požrtvovalno in uspešno zdravljenje ob času težke bolezni naše hčerkice.

Hvaležna Viktor in Marija Roje

Radio

RADIO CELJE

NEDELJA, 22. decembra

12,10 Pogovor z državljani
12,20 Za naše podeželje
13,00 Prenos sporeda RL
14,00 Želeli ste — poslušajte!
15,00 — 23,00 Prenos sporeda RL

PONEDELJEK, 23. decembra

14,35 Želeli ste — poslušajte!
14,50 Zabavna glasba, vmes objave
15,00 — 17,00 Prenos sporeda RL
17,00 Domača kronika
17,15 Igra Celjski instrumentalni kvintet
17,35 Športniki o športu
17,45 Zabavna glasba, vmes reklame in objave

TOREK, 24. decembra

14,35 Želeli ste — poslušajte!
14,50 Zabavna glasba, vmes objave
15,00 — 17,00 Prenos sporeda RL
17,00 Domača kronika
17,15 Igra tamburaški zbor Svoboda Celje p. v. Ferda Pilihа
17,35 Kulturni obzornik
17,45 Zabavna glasba, vmes reklame in objave

SREDA, 25. decembra

14,35 Želeli ste — poslušajte!
14,50 Zabavna glasba, vmes objave
15,00 — 17,00 Prenos sporeda RL
17,00 Domača kronika
17,15 Poje ženski pevski zbor Svoboda Polzela p. v. Vinka Rizmala
17,35 »Življenje pod tujo streho« — reportaža o rejnikih in rejnicah
17,45 Zabavna glasba, vmes reklame in objave

ČETRTEK, 26. decembra

14,35 Želeli ste — poslušajte!
14,50 Zabavna glasba, vmes objave
15,00 — 17,00 Prenos sporeda RL
17,00 Domača kronika
17,15 Od melodije do melodije
17,40 Gospodinjske beležke
17,45 Zabavna glasba, vmes reklame in objave

PETEK, 27. decembra

14,35 Želeli ste — poslušajte!
14,50 Zabavna glasba, vmes objave
15,00 — 17,00 Prenos sporeda RL
17,00 Domača kronika
17,15 Mladinska literarna oddaja — ponovitev
17,35 To bo zanimalo tudi vas ...
17,45 Zabavna glasba, vmes reklame in objave

SOBOTA, 28. decembra

14,35 Želeli ste — poslušajte!
14,50 Zabavna glasba, vmes objave
15,00 — 17,00 Prenos sporeda RL
17,00 Domača kronika
17,15 Zabavna glasba, vmes reklame in objave
17,25 »Polet v vesolje« — mladinska radijska igra
18,00 — 24,00 Prenos sporeda RL

Gledališče

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

Petek, 20. dec. ob 14,30 — Pavel Golia: Jurček — mladinska predstava, zaključena za I. osnovne šole.
ob 20 — slavnostna akademija JLA.

Sobota, 21. dec. ob 15 — Pavel Golia: Jurček — mladinska predstava, zaključena za I. osnovne šole.

Nedelja, 22. dec. ob 10 — Pavel Golia: Jurček — mladinska predstava — izv., po znižanih cenah.
ob 15,30 — Pavel Golia: Jurček — mladinska predstava — izven — po znižanih cenah.

Torek, 24. dec. ob 15 — Pavel Golia: Jurček — mladinska predstava, zaključena za I. osnovne šole.

Sreda, 25. dec. ob 15 — Pavel Golia: Jurček — mladinska predstava, zaključena za II. osnovne šole.

Četrtek, 26. dec. ob 15 — Pavel Gola: Jurček — mladinska predstava, zaključena za II. osnovne šole.

Petek, 27. dec. ob 15 — Pavel Golia: Jurček — mladinska predstava, zaključena za II. osnovne šole.

Sobota, 28. dec. ob 20 — Alejandro Casona: Drevesa umirajo stoje— premiera — premierski abonma in izven.

Nedelja, 29. dec. ob 10 — Alejandro Casona: Drevesa umirajo stoje — nedeljski dopoldanski abonma in izven.
ob 15,30 — Alejandro Casona: Drevesa umirajo stoje — nedeljski popoldanski abonma in izven.

V znamenju letnih skupščin:

Kino

KINO ŽALEC

od 27. do 29. decembra 1957
italijanski barvni CINEMASCOPE FILM
KRUH, LJUBEZEN IN FANTAZIJA

Predstave dne 27. in 28. decembra ob 19,30. uri. dne 29. ob 15, 17 in 19,30. uri.

Odrežite in nam pošljite

Uprava
Celjskega tednika
CELJE
TITOV TRG 1
Poštni predal 123

Znamka za 10 din

ENO LETO NA SINAJU

Reportaža V. Cerovića o življenju jugoslovanskega odreda v Egiptu

Po nepreglednih peščenih daljavah Sinajskega polotoka, v okolici El Arisha, na področjih Gaze in Rafaha, okoli porušenih El Kuseime in El Kuntile, v Akabskem zalivu, povsod tu lahko srečate vojake s trobojnico in rdečo zvezdo na levem rokavu. Nekateri patruljirajo ob demarkacijski črti, drugi bdijo na opazovalnicah, nad katerimi se vijejo plave zastave OZN, preostali pa so v taboriščih. Ti mladi vojaki so prekrižarili ves Sinaj, ko so izpolnjevali svojo nalogo. Po mnenju vseh so jugoslovanski vojaki v okviru oboroženih sil OZN na svojih dolžnostih zavedni, resni in točni. Ves čas se vzdolž demarkacijske črte, ki jo čuvajo pripadniki jugoslovanskega odreda, ni pripetil niti en incident.

Iz prvega taborišča v El Balahu do demarkacijske črte je jugoslovanski odred napredoval v štirih različnih smereh in zavzel nad 200 kilometrov puščave. Samo v prvih štirih mesecih so avtomobili in druga motorna vozila odreda napravila skoraj za pol milijona kilometrov dolgo pot. Toda treba je razumeti, da to ni bila vožnja kot po avtostradi. Nekdo je imenoval pot med El Arishem in El Kantaro za odsek, ki ima »najdaljše« kilometre na svetu. Naši šoferji so morali pokazati mnogo spretnosti, ko so se po tem živem pesku prebijali s svojimi težkimi vozili.

Inženirci jugoslovanskega odreda so odstranili okoli 800 protitankovskih min. Ena od njih je ubila vojaka Miljiča in ranila nekaj oficirjev ter vojakov.

Vojaško življenje v puščavi je zelo naporno. V letnih dneh je vročina dosegla tudi po 60 stopinj. Spomladanski puščavski vetrovi dvigajo oblake drobnega peska, ki leze v oči, ušesa in pljuča. Medtem ko čez dan komaj prenašajo na sebi srajce, se ponoči zavijajo v plašče. Toda vse te težave so naši fantje prenašali z močjo mladosti in čvrstega značaja. Vsem, ki se srečajo z njimi, dajejo vtis korajžnih, sposobnih in gibčnih vojakov.

V puščavi se vsak počuti osamljenega. Med potovanji komajda kdaj koga srečajo. Neizmerno prostranstvo peščenega morja take občutke še povečuje. Toda v mestih, kot so Gaza, El Arish in druge naselbine, so jugoslovanski vojaki pogosto v stikih z Egipčani. Nepozabni so trenutki teh prijateljskih in toplih srečanj. Čeprav bi mislili, da so razlike v jezikih nepremagljive, pa vendar hitro najdejo skupnega. Tudi smeh, pesem in stisk roke imajo svojo živahno govorico. Ko so prvič naši fantje prišli v Gazo in El Arish, so jih prebivalci zasuli s cvetjem in vzklikali: Tito—Naser! Kadar so naši nogometaši tekmovali z enajstoricami drugih narodnosti, je mladina zvečina navijala za naše.

Tak doživljaj ima tudi bolničar odreda, ki je zdravil oči hčerki nekega beduina. Vesel oče mu je prinesel kokoš, toda bolničar je sprva ni hotel vzeti, ker je napravil samo svojo dolžnost. Toda sin puščave je bil že kar na meji jeze in potem so fantje le imeli kurjo juho.

Pripadniki JLA v Sinajski puščavi prebirajo naše revije

Medtem ko imajo nekateri vojaki drugih narodnosti čudne talismane, pse, mačke, ovce itd., so naši fantje našli nekaj čisto drugega. Poiskali so med otroci sirote, ki jim je vojna umorila starše. Ti fantki, kakor so Ahmet, Hasan in Atui, so dobili obleke, knjige in vse potrebno za šolo. Vse to so naši vojaki kupili zanje in zanje tudi skrbijo. Ljudje so hitro spoznali kakšno humano vzgojo jim je nudila socialistična domovina.

Toda stiki z domačini niso edini. Naši fantje se srečujejo ob raznih priložnostih, pa naj bo to šport, skupne naloge ali svečanosti, tudi z drugimi vojaki pod zastavo OZN. Spoznali so se z Indusi, Kanadci, Indonezijci, Finci, Norvežani, Danci, Braziljanci, Švedi in Kolumbijci. Naši so znani kot gostoljubni ljudje. Če kak vojak druge države pride v jugoslovansko taborišče, ga vedno sprejmejo z besedami: »Bodi kot doma«. Ta gostoljubnost in pripravljenost za sodelovanje se kaže pri naših fantih ob vsakem koraku. Če je treba potisniti kak avtomobil iz peska, se naši nikoli ne obotavljajo.

Taki ljudje so naši vojaki v Egiptu. Vojak Milovanovič ima prijatelja v kanadskem majorju Morganu, katerega je s prisebnostjo in pogumom rešil izpod ruševin avtomobila, ki je zavozil na tankovsko mino. Ali pa vodnik Markovič, ki je z minskega polja reševal ranjene Beduine. Njihova požrtvovalnost služi za vzgled. Ker nosijo na levem rokavu znak, da so Jugoslovani, služiju ugledu naše domovine, zlasti pa še ugledu naše ljudske armade.

Rado Guč:

Saj se poznamo

Koj me boste spoznali ko srako po perju. Četrtmetrske lase imam sfrizirane na petelinčkov greben, zato mi tudi petelinček pravijo. Pod nosom mi maje nekaj puhov, slišim pa na ime Repopuh.

Če je že beseda o nosu, ga imam za to, da ga viham, kadar mi dolgočasni ljudje hočejo soliti pamet in pa da smodim pod njim. To delam najraje tam in takrat, kjer je dosti ljudi in opazim: »Kajenje ni dovoljeno« ali »Kaditi strogo prepovedano«. Kdo le bo meni kaj dovoljeval in prepovedoval? Še dolgo ne! Takrat izvlečem roke iz hlač, prižgem in — puh! ljudem pod nos. To sem važen! Ljudje prično krehati in jim moj podvig ni povolji. Godrnjajo. Jaz jim pa rečem, da jih prav nič ne briga.

Kjer je gneča in drenj, sodi prvo mesto meni. Vseeno kje, v vlaku, pred durmi, pri okencu... Kdo bo čakal? In za to gre! Čemu pa so mi sicer komolci. Ljudje so živčni in žolčni. Kakšen se

spozabi: »Hej, vi, kako morete sedeti, ko stari stoje?« Jaz pa: »Naj, saj so se že dosti v življenju nasedeli, hi-hi!«

Zelo zabavno je postajanje po uličnih vogalih v gručah. Takrat navadno skrbimo za olepšavo mestnih ulic. Bučna in sončna semena lupim spretneje od krivokljuna. Seme v trebušček, lupino pa v lepem loku lahko tudi komu na nos. »Ti seme, ti, tako!« pravi. Mi se pa smejemo. Še večji hec je bil, ko sem neki punci kot bi trenil zarinil vroč kostanj v nedrja.

Kajne, da se srečujemo. Saj se včasih celo ozrete po meni. Zatorej na svidenje. Morda že drevi. Vaš zelo jako vljudni Pepe Bonton — Repopuh.

FILM

V znamenju literature

Zadnje tedne se je na celjskem filmskem repertoarju zvrstila cela plejada filmov, ki so bili narejeni po literarnih predlogah. Naj jih naštejemo samo nekaj, ki so nam ostali najbolj v spominu: »Ne kot tujec«, »Nismo angeli«, »Vzhodno od raja«. Te dni se jim bo pridružil še eden:

»SEDEM LET ZVESTOBE«

To je ena najbolj duhovitih komedij moderne ameriške literarne ustvarjalnosti. Delo je napisal *George Axelrod* in ga tudi skupaj z režiserjem Billy Wilderjem predelal v scenarij.

Komedijo Slovenci že precej dobro poznamo in to z gledaliških desk v Celju in Ljubljani (slovenski prevod gledališkega dela je »Sedem let skomin«).

V glavnih vlogah se nam bosta predstavila *Marilyn Monroe* (dekle) in *Tom Ewell* (Richard Sherman). Nastopajo še *Evelyn Keyes* (Helen Sherman), *Sonny Tufts* (Tom MacKenzie), *Robert Strauss* (Kruhulik) in *Oscar Homolka* (dr. Brubaker). Kot rečeno je režiser *Billy Wilder* (obenem je tudi producent), glasbo pa je napisal *Alfred Newman*.

Sedem let zvestobe je ameriški barvni cinemascope produkcije *Fox*. Film je kupilo distribucijsko podjetje Croatia Film iz Zagreba.

Ocena svetovne kritike je v glavnem enotna: eden najbolj duhovitih ameriških filmov v zadnjem času. Marilyn Monroe je presenetila z dobro igro (vendar enkrat tudi malo drugačen zvonček!), Tom Ewell pa je skorajda nenadkriljiv.

Priporočamo vam obisk predstave in vam obljubljamo (oprostite, če ne za vse) prijetno zabavo. TIG

filmski barometer

PETORICA IZ BARSKE ULICE

Poljaki so presenetili z nenavadno izbiro snovi (spominja na sovjetski film »Pedagoška poema«), ki so jo podali prepričljivo predvsem po zaslugi dobre režije Aleksandra Forda.

KAM IN KOD

Začetek je mnogoobetajoč, proti koncu pa je Čehom zmanjkalo domiselnosti za rešitev zakonskega gordijskega vozla.

Ga poznate? James Dean v filmu »Velikan« (»The Gigant«)

NISMO ANGELI

Menda v Celju letos ni bilo bolj duhovitega filma. Sicer pa, okusi so različni, toda — kdor se ni vsaj desetkrat od srca nasmejal, je pozabil očala doma. Imena igralcev si velja zapomniti: Humprey Bogart, Aldo Ray, Peter Ustinov in Adolf (privatnega imena za kačo ne vemo).

VZHODNO OD RAJA

Sloves Jamesa Deana je upravičen. Ne bi razmišljali, kaj vse bi še storil, če ne bi tako mlad umrl, zato samo — hvala za užitek! Režiser Elia Kazan se je pokazal pravega mojstra cinemascopske tehnike. Brez pretiravanja lahko rečemo, da je film najboljši, kar smo jih letos videli v Celju. Večjo popolnost si je res težko zamisliti.

TIG

Marilyn nas bo prihodnje dni obiskala kot dekle v »Sedem let zvestobe«

Parkiranje prepovedano

Bodice

PASJA MEDITACIJA

Z rodovnikom ne morem se bahati,
sem le navaden kužek pravzaprav,
ki gospodarju moram se odzvati
na klic »Mrcina!«. Nič kaj lep pozdrav!

Jaz ljubim svet — z vogali brez števila,
ker pač v naravo svojo sem ujet,
ta sili me, da kršim kdaj pravila,
ki človek nanje je postavil svet.

Svetišča moja — to so pa mesnice
in vanje kdaj povoham rad, prerad,
široko se mi v njih odpró nosnice
v razkošju najomamnejših naslad.

Naklonjeni so mi možjé krvavi,
ki sekajo in režejo meso,
ob zidu tam pa z glavo kar pri glavi
teleta, svinje se vrsté tesnó.

Mesnico dolgopoljsko rad obiščem,
nihčè od tam ne goni me domov
in se nad mano ne usaja z vriščem.
O, tam uživam! Hvala! Hovhovhov!

TIHE NAGRADE

»Nekje sem bral, prijatelj, da nagrado
prejel za svoj si délovni uspeh.
Čestitam ti! A ti z veselo nado
boš neutruden še v bodočih dneh!«

»No, hvala!« mi je rekel. »Veš kaj? Raje
čestitaj tistim, ki nikjer o njih
bral nisi niti hvale niti graje
in je o njih nagradah svet bil tih! —
To namreč težje so bilé nagrade,
pod njimi bi se zrušil mož šibak,
kot jaz sem, ki mi rame niso mlade,
da bi brez muke nosil tóvor tak.«

PRAŠIČJEREJCI POZOR!

KOTEKS

Če zaklanih prašičev ne boste odirali, bo to škodilo Vašemu žepu. Zato prašiče oderite in odnesite kožo zbiralnici KOTEKSA, ki Vam bo plačal lepe denarce

TRGOVSKO PODJETJE

PODPLAT

CELJE

sprejme vojaščine prostega

TRGOVSKEGA POMOČNIKA

Nastop službe 1. ali 15 jan. 1958.

Plača po tarifnem pravilniku.

Ponudbe na upravo podjetja.

Odrežite in nam pošljite

NAROČILNICA

(SAMO ZA NOVE NAROČNIKE)

Podpisani .....

kraj ..... ulica ..... pošta .....

naročam »Celjski tednik« in prosim, da mi ga začnete z ..... redno pošiljati.

Naročnino bom nakazal po položnici, katero priložite prvi številki, oziroma jo bom plačal po inkasantu.

Datum .....

.....

podpis

Izkoristite veliko novoletno znižanje cen pri vseh izdelkih naše proizvodnje.

Vse naše prodajalne bodo prodajale naše izdelke po znižanih cenah z 10% popustom od 15. do 31. decembra 1957

Za obisk se priporoča

»SLAVONIJA«
Tovarna oblek in perila
OSIJEK
Poslovalnica Celje, Stanetova 16